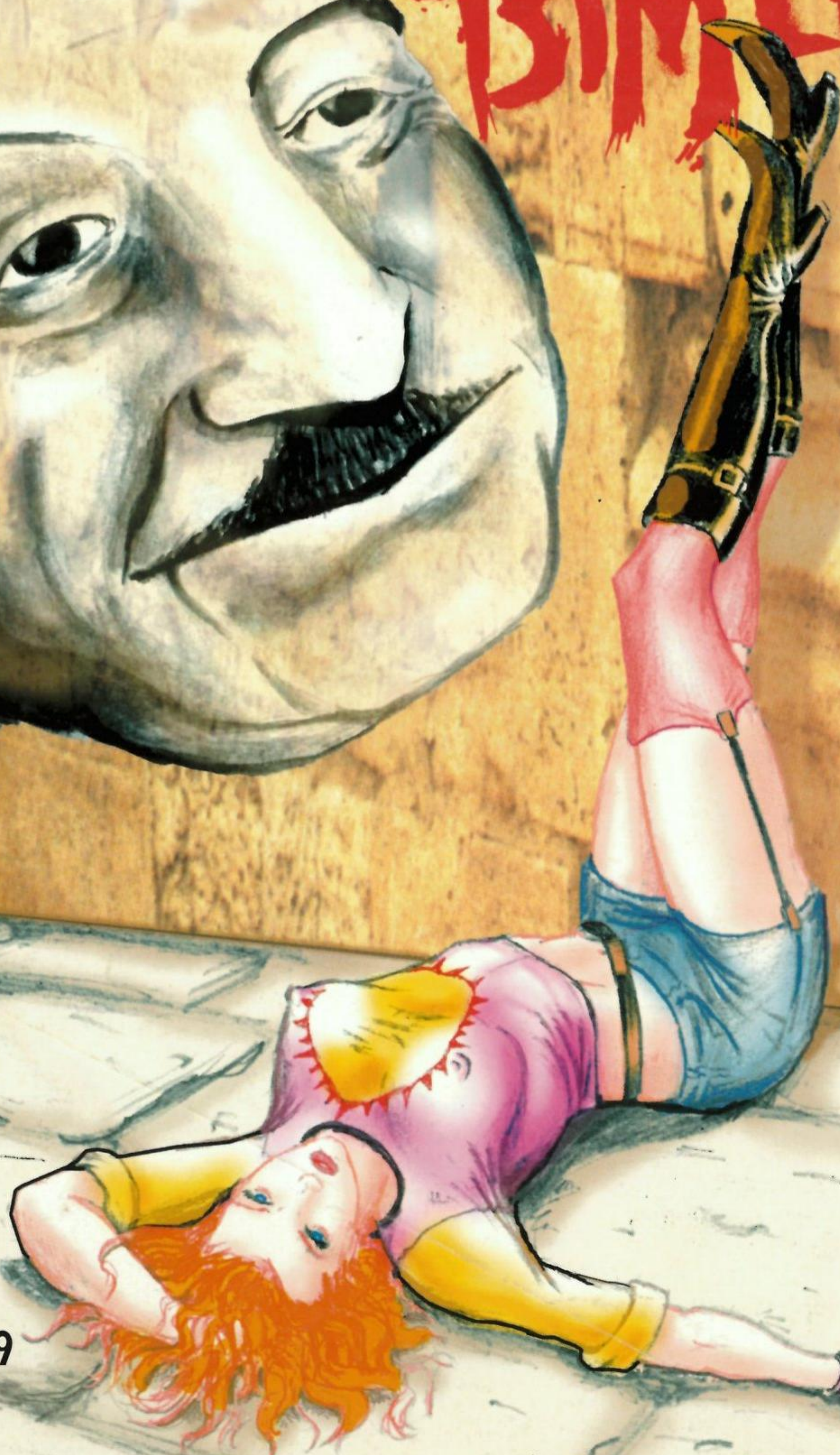
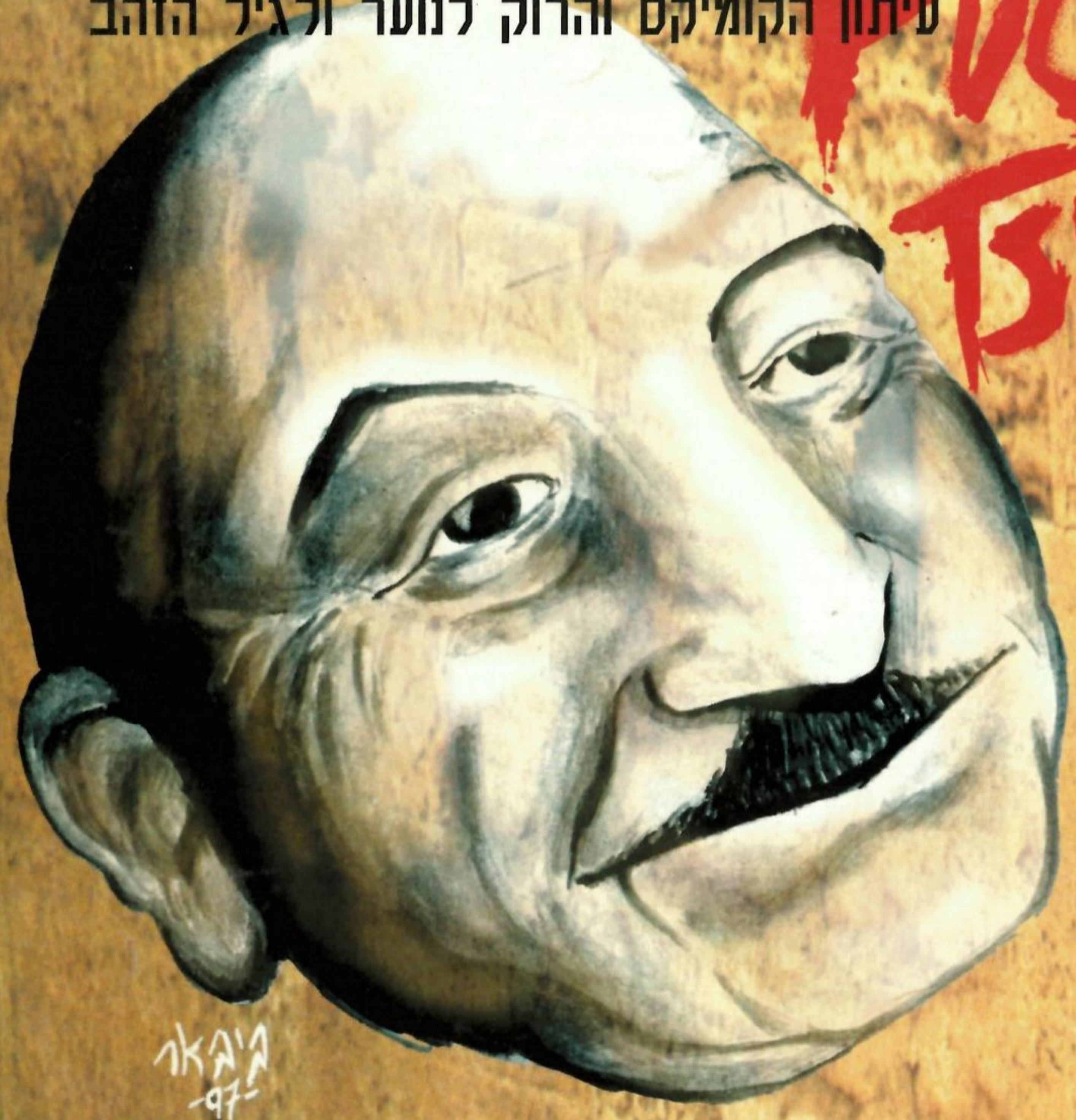

סלחתי לך פוגענים

עיתון הקומיקס והרוק לנוער ולגיל הזהב

FUCK ME
TSIMLICH

גליון 16

מרץ 97

9 ש"ח בלבד!

דבר האצרכת

שימו לב! העסק מתחיל לזוז - עברו רק חודשים וכבר הצלחנו לארגן חוברת חדשה. מה הפעם? ובכן ככה - אלי וסבא צימליך חזרו!!!!!! (לא צריך להתרגש) דודו גבע, אליל הנערות האלמותי תרם לנו 5 עמודים!!

ואנגלמאיר ממשיך לעשות את מה שהוא יודע (גאון!)

חוץ מזה אנחנו מנסים להוסיף קצת תוכן לחוברת - לפחות בשאיפה להגדיל את חלקי המוזיקה והמדורים - נקווה שבסוף נצליח. (כמובן שלא על חשבון הקומיקס) המצב לא ממש השתפר מאז פגישתנו האחרונה ועדיין נראה כאילו כדי לזכות במעט הערכה אתה חייב להיות דוגמן (סנדי-בר הולכת להגיש תוכנית תרבות!-הבנתם את זה?) או ליפול ממסוק זה בערך מה שהציבור מסוגל לעכל היום - אסונות, ותרגילי יחצנות שלאט לאט מתחילים להשתלב זה בזה. אני כבר מחכה לאסון הבא, מעניין מה סנדי תגיד על זה בתוכנית שלה - יש למה לחכות!!!!

אבל לא הכל שחור - תקווה חדשה - ישנה נחתה על עולם הקומיקס הישראלי בדמותה של מפיקת העל האגדית חיה שיזף-מיכאלי שהפיקה בעברה האפל את ספרי דודו גבע-קובי ניב בשנות ה-80 העליזות, וכן את ספרי אורי פינק. ובכן הגברת הצליחה להרים פסטיבל קומיקס רציני בפורים שמיועד לקהל הרחב - החוברת אמורה היתה להיות מושקת באירוע הפתיחה כך שכל שנוכל להוסיף הוא שאנו מקווים שהיה פיצוץ!

רדיו FM99 החל בשידוריו והצליח לעורר בנו התרגשות - שירים עם גיטרות! ברדיו!! מי היה מאמין, וגם מערכונים נועזים (אני חוזר - ברדיו!) - סוף-סוף מישו עושה משהו מועיל עם כל התדרים האלו שמחלקים פה.

ואם לסיים בנימה פסימית אז ככה - קשיי החיים שוחקים אותנו, אנחנו יודעים שגם לכם קשה אבל בסוף מתים, אז לא צריך להתרגש!!!!

הועד לשיחרור ספציפי ועמותת ידידי המערכת

עמ' **3** אלי נהג המשאית

פרק 4 מאת אדוארד והסנביץ'.

עמ' **9** אנגלמאיר נהג המשאית

פרק 349 מאת זאב.

עמ' **10** המדור של **ס. צימליך**

עמ' **11** איצטרובל - מאת אדוארד וקורן שדמי

גם כן ב עמ' **11** FM 99 סוף סוף רדיו מאת הסנביץ'

עמ' **12** פובליציסטיקה

סקירת עיתונות של הסנביץ'

+ ספיישל דודו גבע - מאת הסנביץ'.

עמ' **14** **אור התוף**

מוזיקה עם ביבאר זה שם!

עמ' **16-17** עם מיכל וקסלר

עמ' **18** הסטריפ של סאלי ומשה.

עמ' **20** הזבוב מאת דודו גבע.

עמ' **26** "הגבר האידאלי" מאת אסף כיפורה

עמ' **28** קטלוג התרבות

האלטרנטיבית האולטימטיבי שלכם.

עמ' **29** **במוסה** אדוארד והסנביץ'

עמ' **31** **אנאלייז** מתפרע בצבע מלא!!!

עורכים ומו"לים : אדוארד והסנביץ'

סטיות של פינגווינים #16 עיתון הגיל לנוער ולקומיקס הזהב. מרץ '97. יועץ משפטי : שריג שלהב חובש: ביבאר זה-שם,

שגם צייר את השער, עם צביעה ממוחשבת של קורן שדמי, שעמל רבות על גרפיקה בחוברת, ובל נשכח גם את סיוון זהר.

משתתפים: הסנביץ', אדוארד, צגודמן, שמעון, ארז שפירא, זאב אנגלמאיר, דודו גבע, קורן שדמי, ביבאר זה שם, סאלי, מיכל וקסלר, אסף

כיפורה, וזהו אני חושב. ייסדו : א.ב.משה ו-י.סגל מפיקה בפועל (דה פקטו) : שירין יחזקאל זאן זאק ג'ונס: סאלי

מנוי ל-4 גליונות: עדיין רק 32 ש"ח כולל משלוח! המערכת: e-MAIL: liorn@shani.net 09-7659997

מודעות, מינויים, הפצה: 09-7484447, 09-7487338, פקס: 09-7484571

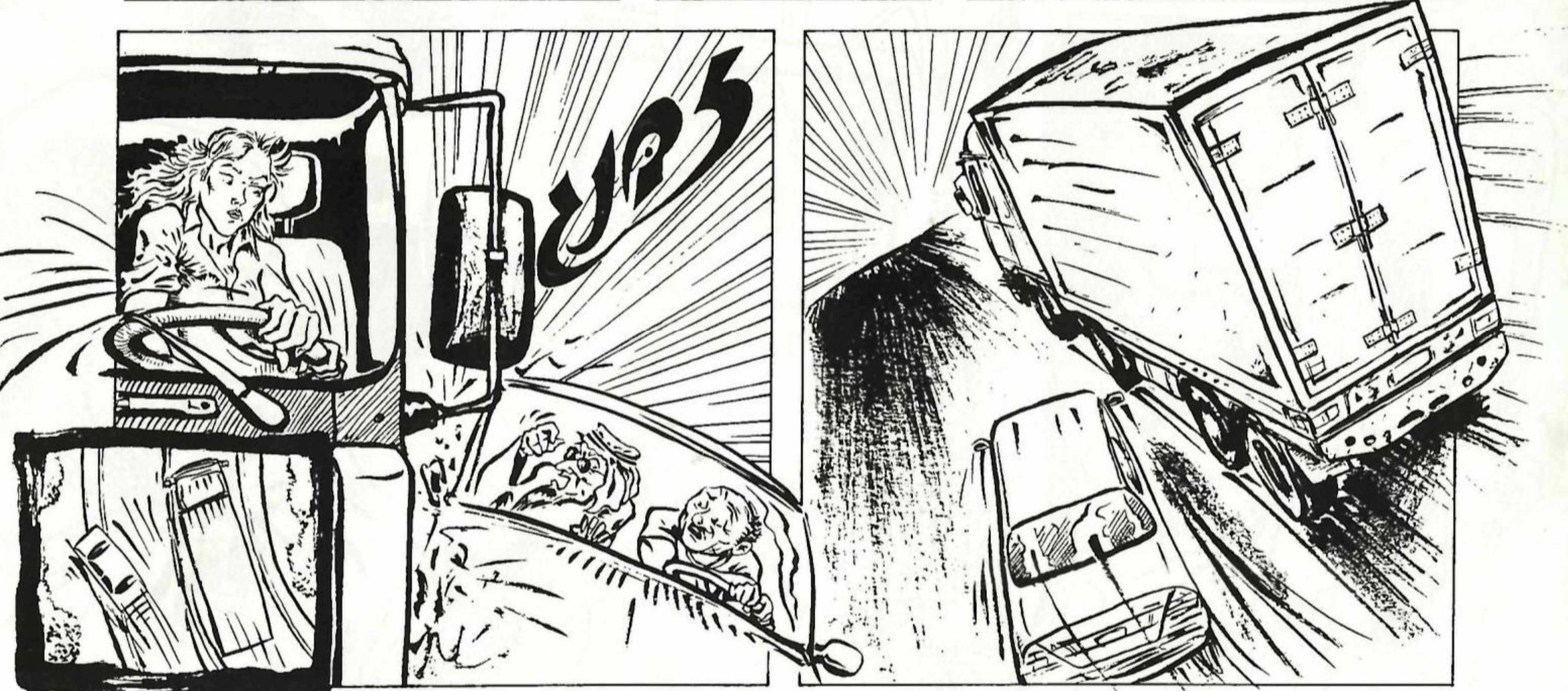
כתובת: ת.ד. 1195 כפ"ס 44111

בפרק הקודם:

אחרי ששירה גונבת ללאלי תעשיות הוא
גורר ערום ביעד ומועד לתוך משחטת רכב
דו-לאומית. בעל המשחטה מגלה סימפטיה
ומצמיד לו את צגד - האיש הדואי-העיוור, וביחד הם
יוצאים לחפש, ובמקרה
דואים את:
שירה!!

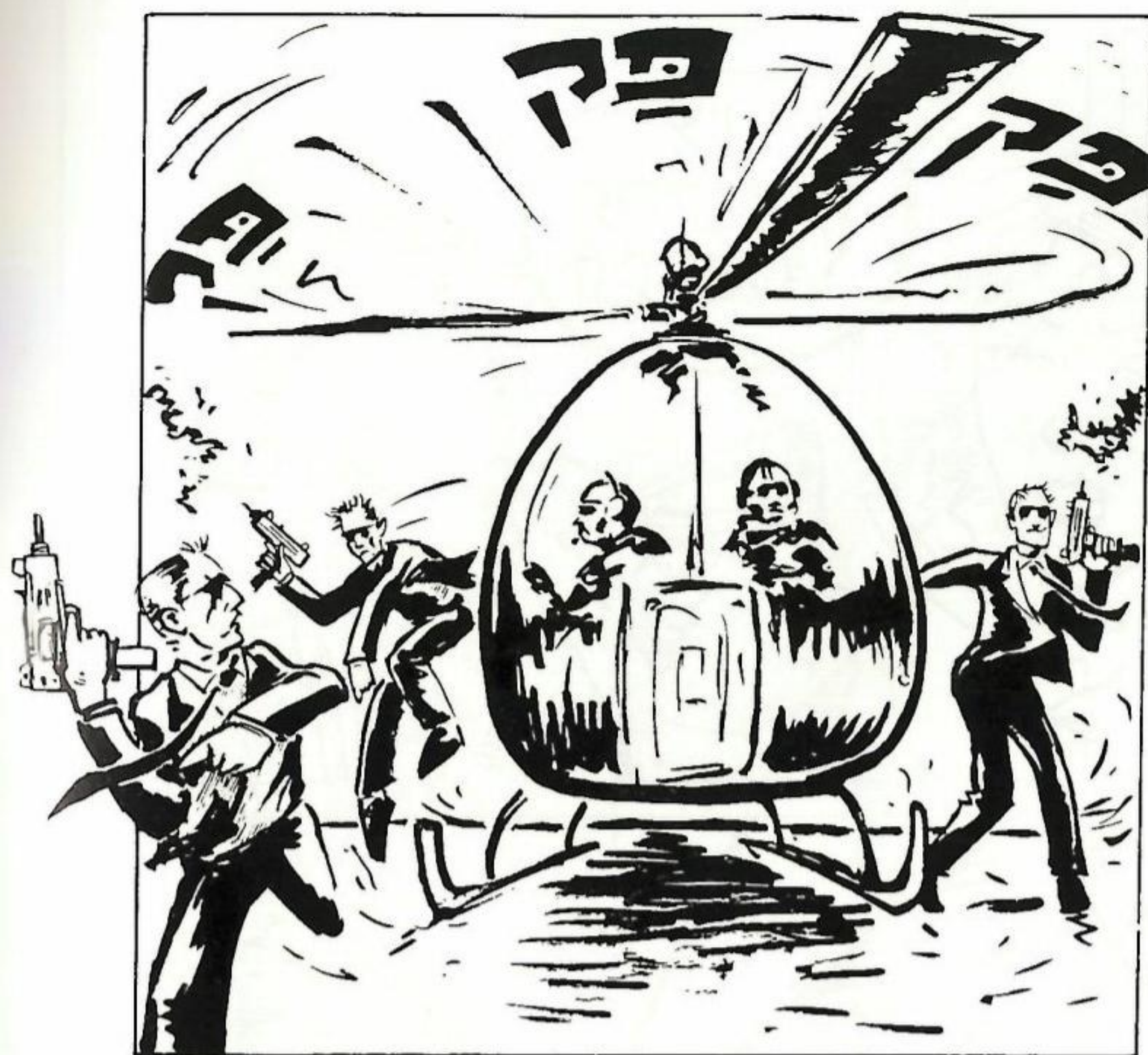
אתכם
לשלוש
מתחת

חריק

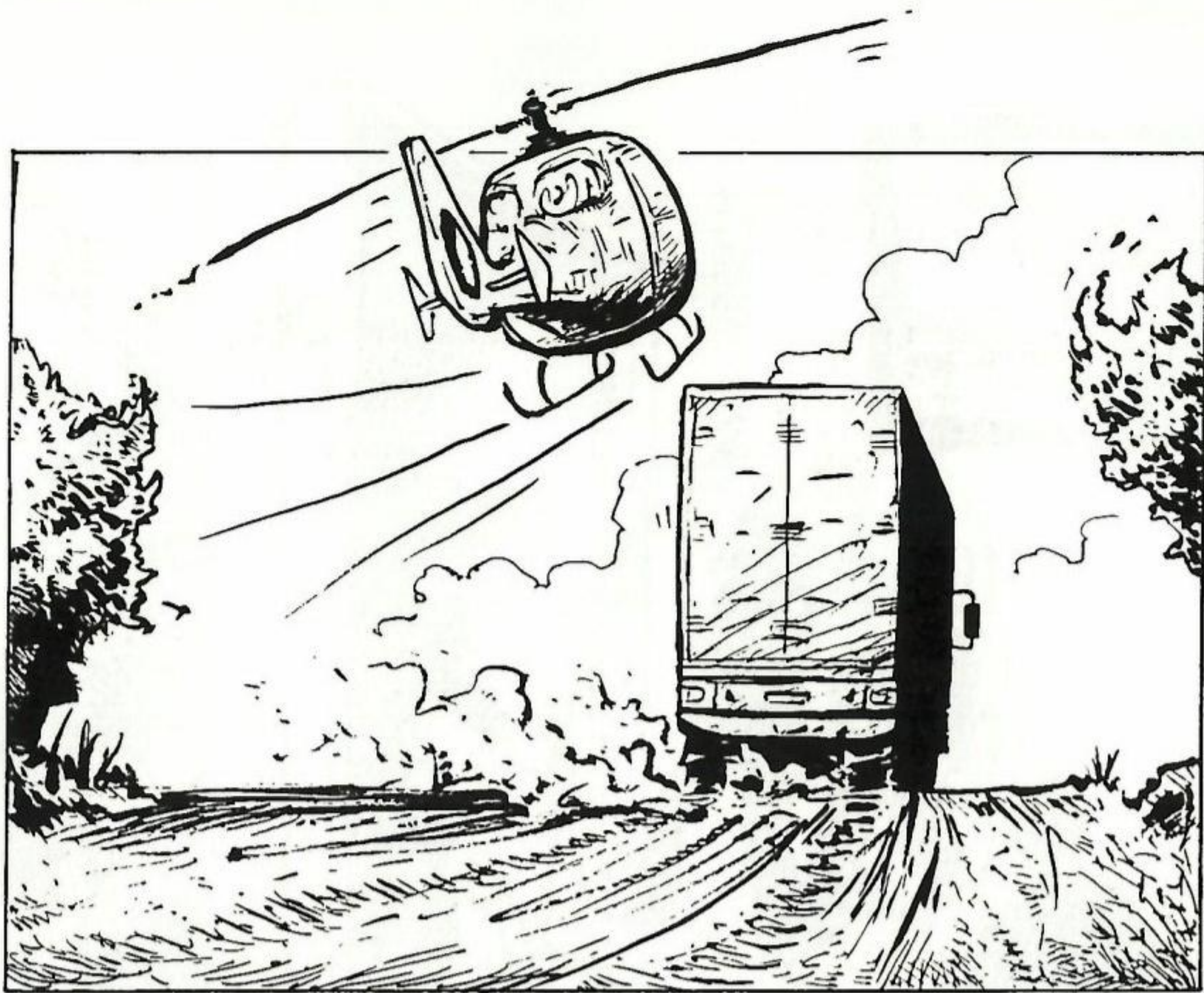

המשחק יבוא!

עושה פירה סינג!

לאת: אנגללאר

כן, שוב אני כאן, לא רציתי אבל לא הייתי לי ברירה, הייתי חייב לשלם ערבות על שמעון, עוזרי הנאמן, שנעצר על לא עוול בכפו לאחר שגופתה של שושנה, אשתי, נמצאה בתחתית ארון הבגדים שלו, אני רוצה לציין ששושנה יקירתי מתה מוות טבעי, אין שום קשר בין הגרב (שלי) שחסמה את פיה לבין מותה (הטבעי). הצילומים שאדוארד (פולסא דאנורא עליו ועל חבריו) צילם שבהם רואים אותי ואת שמעון מוליכים אותה לתא המטען של ה-BMW שלו לא מוכיחים דבר, ובוודאי שאין קשר בין מכתבי השטנה שכתבתי לה בתקופת החיזור לבין עובדת מותה (הטבעי) והמצער (והטבעי) {מאוד}.

כחמש דקות לאחר ההלוויה שמעון ואני היינו בדרכנו לשדה התעופה רבין (אה, שמעון אתה צודק, עוד לא) שדה התעופה בן גוריון, לרע המזל שמעון לא עבר את בקורת הגבולות (אמרתי לו להיפטר מהגרב השנייה, אידיוט), כאמור הייתי יכול ליהנות עכשיו באיזה בית אבות משובח בפולין, אך את כל כספי הביטוח חיים של שושי הוצאתי כדי לשלם פיצויים להורים שלה (הם עוד חיים, הנבלות) טראח, הלכו 33.5 מיליון דולר, את המעט שנשאר הוצאתי על הערבות של שמעון, וכך שוב אני אתכם (אח, ורשה, ורשה) שמח כתמיד לענות על... נו טוב מה הפעם?

הילד בן 30 (בן 16)

מה צריך להיות האורך הנורמלי של איבר המין בסוף גיל ההתבגרות?

תשובת הצימליך: 57 ס"מ, כמו כולם.

אהובת בת הספן (בת 15)

האם אפשר לדעת אם קרום הבתולים קרוע ע"י התבוננות בפות בעזרת מראה??

תשובת הצימליך: כן, כמובן, כל שעליך לעשות הוא להחדיר

בעזרת זוג מקלות זכוכית מצופים וזלין 12

את המראה אל הפות שלך, כך תוכלי לבחון את הקרום כאוות

נפשך.

נ.ב.

חשוב מאוד, להזהר - אם המראה תחליק לך היא עלולה

להיקבע במקומה - לתמיד!

קיווי עסיסי (בן 12)

האם אוננות גורמת לכאבי ראש?

תשובת הצימליך: כן!! בנוסף לכך תתעורר ויצמחו לך שערות

על כפות הידיים, שמעון, אידיוט, תפסיק לגלח את כפות

הידיים, תבקש מרינגו שיוליך אותך לארון ותביא לי אקמול.

החטא ועונשו (בת 42)

חברי מזה כמה (23) שנים, נוטה להכות אותי קלות

(במגהץ) מידי פעם. סוף-סוף הוא הציע לי נישואים.

שקלתי (בזהירות) לנתק את הקשר, אבל אני רוצה

להתחתן. מה עליי לעשות?

תשובת הצימליך: להתחתן איתו כמובן, את בת 42 (ומכוערת ע"פ התמונה ששלחת) איזה עוד סיכוי יש לך להתחתן? אין ספק שאת אשמה באלימות, הרי את יודעת שהוא אוהב אותך, הוא לא אלים מטבעו ואת סתם מרגיזה אותו. הינשאי לו ואם אני מציע שתסתמי את הפה בפעמים הבאות שהוא ירביץ לך (ויהיו כאלה, אל תדאגי) תיזהרי או שימצאו אותך באיזה ארון עם גרב בפה.

מיטשל ואני (בן 13)

עדיין אין לי שפיכה ואיבר המין שלי קטן. האם יש לי

בעיה?

תשובת הצימליך: כן, מסכן קטן.

סבא צימליך

קהל נכזב,

אין גבול לשנאתי

בת הספן (בן 17)

חברתי בת ה-15 אינה מוכנה להתפשט בפני ומאז

הפעם הראשונה אנחנו גם לא שוכבים ביחד,

לאחרונה הצצתי בה בעת שהתקלחה ונדמה היה לי

שהבחנתי בפני משתקפות מאיבר מינה (אני דווקא

נראה לא רע מתולתל), האם לפנות לעזרה?

תשובת הצימליך: סוטה מלוכלך, זבל, חלאה, קרח, מנוול אל

תציץ לה במקלחת ואל תשכב איתה יותר (זה שבע שנים מזל

רע!).

עוד מדור נגמר, מדוע נגזר עלי להאזין, פעם אחר פעם, לשאלות הבכייניות של האימפוטנטים המביכים הקוראים עיתון זה, האם זהו

הנוער של היום? לא פלא שהם לא מתגייסים - בזמני זה לא היה קורה, אז, ידענו איך לטפל בהם, אני זוכר פעם אחת שתפסתי אחד

מהם... נו, טוב לא משנה...

ונסיים בנימה חיובית - יכול להיות שלא אהיה כאן יותר לענות על שאלותיכם מאחר שקיבלתי הצעה מפתה מרב מסוים להיות היועץ

המשפטי לממשלה. היו שלום תולעים קטנות, בוא שמעון הכנסת מחכה לנו.

99 FM - סוף סוף

רדיו !!!

לפני כמה שבועות ציינו שנה לסוף שבוע רגוע בגלגל"צ! שנה של פוסטמות גונחות, לוחשות, מתייפחות על דיווחי תנועה ומבצעות פשעים נגד כל אמות מידה מוסריות, נגד המוזיקה, נגד האנושות! תאמינו או לא, אבל הם מעיזים לחתוך שירים באמצע (בקביעות) ברגע שמתחיל קצת רעש (גיטרת שמעיוזות להכנס באמצע שיר שקט יפרו את שלווה המאזינים חס וחלילה!).

תקוות הרדיו האזורי התנפצו על חומת המיינסטרים - כל התחנות ישרו קו והפכו לתחנות שמשדרות רק את עשרים הלהיטים התורניים וקצת אולדיז. אתה חורש את הסקאלה והכל פשוט נשמע אותו דבר. ואז, מתוך כל הרגע השלווה האלו, הפציע בוקר אחד אדם משכמו ומעלה. בעל חזון, בעל אישיות חזקה ובילתי מתפשרת - בעל הניצוץ! רון לוונטל (ישתבח שמו), בגיבוי משפחת יהלומנים, פתח את רדיו 99 FM. חודשיים הזלנו ריר על הפרומואים ששודרו בזמן הרצת הניסיון שלהם שדיברו על רדיו בלי דיווחי תנועה וחדשות כל שעה, בלי משדרי טלוויזיה מיובאים, בלי "ים-תיכוני".

רדיו שמכון מראש לקהל יעד מוגדר ומסוים - לנו!

ואכן להפתעתנו הרבה לא התאכזבנו - לא רק שכל ההבטחות קויימו (כולל תוכנית בוקר משובחת עם לוונטל וקונטרה לסוף שבוע רגוע - סוף שבוע פרוע!) גם זכינו לכמה יהלומים:

1. סגנונות בעם היהודי עם

גיא מרוז יוני להב!!!

הם חזרו, באירוע שניתן להשוותו לאיחוד הביטלס, איחוד כוורת, איחוד הליכוד - חוזרים שני גאוני הנונסנס בתכנית סאטירה חסרת פשרות, חסרת תקדים, חסרת אינטליגנציה בסיסית, כבוד או בושה כלשהם.

כל יום בין אחת לשלוש משתתקת מערכת סטיות והופכת כולה לחבורת בהמות הגועות בצחוק היסטרי, ובאושר אין סופי!

גיא ויוני שרו בקול גדול "דויטשלנד, דויטשלנד אובר אלס" לכבוד בואה של הנבחרת הגרמנית לארצנו ופתחו ברצף בדיחות שעסקו בעיקר בתחושות האושר של הגרמנים למראה המוני היהודים המקובצים במקום אחד וברגשות הנוסטלגיה שאחזו בהם ליד ארובת רידינג.

מיותר לציין - התוכנית היא חובה לכל חובבי נייס-גיא, העיתון, האומה ולכל אדם אשר בעורקיו זורם דם יהודי חם ולא טומא ע"י צפייה בערוץ אחד בכתבת איילה חסון הדנה

בתופעות דימוניות שכולנו יודעים שהן לא באמת קיימות!

2. המחתרת

בהגיע השעה אחת עשרה בלילה נפסקים שידורי 99 FM לטובת צפירה שאחריה קורעת את הדממה גאולה כהן! (באמת!) אשר פותחת את שידורי המחתרת - תוכנית המוזיקה המשובחת במדינה.

עור התוף שכבר נסתם מרוב שעמום ובימוניות, נפתח בקול גדול עת שוטפים אותו למשך שעה תמימה מגוון מסגנונות המוזיקה האלטרנטיבית (כולל טראש מטאל ביפנית!) והכל תודות לצחי רולניק (ישתבח שמו) עורך התוכנית.

ההישג הנדיר באמת הוא פרוץ שמוציאה התוכנית!!!!!!!!!!!!!! אשר למרות עריכה גראפית מפוקפקת שיכולה למוטט כל אדם חזק, (בעיות של בלוקי טקסט בלתי קריאים על רקע תמונות ברזולוציה נמוכה) מביא לראשונה מזה זמן רב (מאוד) מוזיקה אלטרנטיבית כתובה.

עשרות ביקורות וסיקורים על אומנים ואלבומים הנכתבים ביד אוהבת ע"י כותבים שיש להם תחושה של אגודה חשאית למבינים בלבד.

הרבה מידע עדכני ונדיר. העיתון נמכר בחנויות מוזיקה (האוזן, צליל) ובקדמת עדן במחיר של 10 ש"ח.

העיתון והתוכנית מומלצים בחום!! וגורמים הנאה עצומה. *המשיכו עימנו לעמ' 18!

מבזאקטוס

רותו וירמי נסעו גם השנה לאנגולם ליריד הקומיקס לשווק את הסדרה השנייה שהוציאו והפעם בהצלחה גדולה יותר מהפעם הקודמת! הם פגשו את נציגי DIAMOND ומצאו אותם פתוחים ליצירה אלטרנטיבית ישראלית, וכך יתכן שכבר בקטלוג של STAR הקרוב יופיעו ספרי אקטוס טרגיקוס!

שפיץ

גיליון 11 במשאל ת"א 25 ש"ח 90 עמ' של זהו בטאון אגודת הקריקטוריסטים הישראלית. מודפס איכותי ומתהדר ב- 90 עמודים. כל גיליון הוא גיליון נושא לו תורמים כל חברי האגודה חומרים חדשים וחומרים ישנים מתאימים.

כמו כן יש מוסף גדול על האינדסטרי: תערוכות, פתיחות, ספרים, רכילויות וסקירות.

מענין למי שחזק בתחום. שפיץ הוא הישג יפה והמחיר העצום מוצדק אפילו עקב מספר העמודים, אך העיתון סובל משלוש בעיות עיקריות:

1. למרות שיש בו גם מאיירים צעירים, שפיץ מכיל בעיקר חומרים מהז'אנר הישן של הקריקטורות והומור מאויר. הומור פשוט, לא מפתיע, הקהל הצעיר ברובו לא יכול להתחבר לחומרים האלו.

2. צורת העבודה של איסוף גיליונות נושא גורמת לכך שהמאיירים תורמים חומרים מתקופות שונות, חלקם ישנים מאוד שכבר ראו אור בעבר. ומכיוון שההומור לא מי יודע מה מתוחכם, יוצא יותר מדי פעמים שכמה אנשים משתמשים ברעיונות דומים אם לא זהים.

3. דווקא בעיתון כמו שפיץ שעורכיו מתהדרים בתארים מבצלאל וממוסדות אקדמים יוקרתיים אחרים שמאמינים שאם היצירה לא מושלמת מבחינה עיצובית אז אין לה זכות קיום, ושקטלו בעבר באכזריות חסרת תקדים ניסיונות קודמים לעשות פה עיתוני קומיקס בטענות של איכות עיצוב עלובה - דווקא הם מפתיעים בפאשלות עיצוביות - כל האיורים שרובם נעשים בקו שחור ולא בגוונים נסרקים למחשב ויוצאים ברשת, תכופות מטושטשים וברזולוציה עלובה ממש. הלוגו המופיע בעמודי המוסף סרוק זוועה ויושב עקום במקומו.

לסיכום, עורכי שפיץ אולי חושבים שהם שייכים לליגה האירופאית האיכותית, אך מקומם כאן איתנו, בלבנט!

סמיות של פינגווינים

גיליון 16 9 ש"ח 32 עמ' של צבעו! פעם נוספת מתעקשת חבורת המסכנים מכפר סבא להציג לעיני כל את עליבותם. האם הם באמת מאמינים כי יוכלו להמשיך עוד זמן רב עם הומור אינפנטילי וגימיקים המבוססים על פורנו כושל?

מדוע נגזר עלינו לשלם על כישלון חיי החברה שלהם ואיפה רשויות החוק כשצריכים אותם, מדוע לא קם מישהו וסוגר אותם כבר. החוברת מתאפיינת ברדידות חומרית וערכית ובעריכה גראפית חובבנית בצורה מעליבה. עד מתי נמשיך להבליג על הסחורה הדלוחה שהם מוכרים לנו במסווה של ערכים? עיצרו אותם לפני שיהיה מאוחר מדי!

פובליציסטיקה

הנה הדברים שהצלחנו להביא לכם הפעם למרות שהשוק קצת דל כרגע. במקרה נסקור כאן הפעם כמה דברים שקיימים כבר זמן רב בשוק אבל זה מה יש - זאת לא הייתה התעלמות מכוונת עד היום, פשוט לא יצא לנו לעסוק בהם.

כמובן אל תשכחו שכל מי שמוציא איזה משהו אז שישלח לנו - אנו שמחים לעזור ליוזמות חדשות ובטח שנשמח לכתוב על כל דבר חדש ומקורי.

העין השביעית

- בהוצאת המכון הישראלי לדמוקרטיה גיליון 6 נוב-דצמ' 96 עמ' של 18 ש"ח כל קורא של סטיות מבחין מיד בדעותינו המוצקות (כיציקת בטון) בנושאי התקשורת הממוסחרת והמסריחה על כל גווניה. אולם כמה מכם באמת מבינים מה יש לנו בדיוק נגדם?

עבור כל אלה שמוחותיהם עדיין לא סואבו סופית ועדיין צמאים לידע בלתי משוחד, מוציא המכון הישראלי לדמוקרטיה (ישתבח שמו) את העין השביעית, העין שבוחנת את הבעיות הקשות של אתיקה, צדק ומוסר בתקשורת.

על המניעים האפלים של בעלי עיתונים שהם גם בעלי אחוזים בזכייני ערוץ 2 המביאים לכך שכל עיתון מעניק סיקור נרחב למשדרי הטלוויזיה של הזכייני שבבעלותו.

על סיקור עיתונאי מעוות בנושאים שונים, ממתנחלי חברון לפסקי דין בנושא אלימות במשפחה.

מטובי העיתונאים והז'ורנאליסטים בארצנו - כנחום ברנע, אהוד יערי ועד לאורחים כיוסי ביילין הכותבים בעיתון זה מאמרים מעמיקים.

זה בהחלט עיתון כבד ואקדמי, אבל רמתם ואיכותם של המאמרים מצדיקה את הגישה האליטיסטית.

לפעמים מרוב רגישות לאתיקה ולצדק אבסולוטי הם יוצאים קצת עדינים בטיפול בתופעות חמורות, אבל עצם העובדה שהם מאירים את עינינו בהתייחסם לתופעות אלו מספיקה.

לרוץ ולקנות בכל סטימצקי וגם לעשות מנוי ב- ת.ד. 4702 י-ם 91040 טל' 02-5618244 שלוחה 206.

בעבור חופן דולרים

מגיע במפתיע לגיליון ה- 3. בפעם הקודמת עשיתי עוול לדפי, שותפה שווה לעריכה עם נועם דרום, ויש גם שחר.

מה שיפה זה שחצי מהעיתון נוצר ע"י הכוח הנשי בחבורה, בייחוד בולט כישרונה של המאירת יערה - עוד יערה!!!

הרבה טקסט מתפלסף בגליון הזה. (יש קשר?) כל הכבוד על ההתמדה ועל ההעזה ובסך הכל - אמנם עוד ארוכה הדרך אבל יש פוטנציאל!

להשיג:

נועם דרום, מצפה חרשים, מיקוד 24954

מאת הסנביץ'

דודו גבע הוא מהבכירים והמוכשרים שבקומיקסאי ישראל, אם לא המוצלח שבהם.

בניגוד לרבים אחרים שמוכרים יותר כמאיירים ורק אח"כ כקומיקסאים, גבע הוא בין היחידים שבהחלט יכול להיקרא כקומיקסאי בלי לזייף. החלטנו להשלים לכם קצת פערים בנושא "האיש ויצירתו", לא בגלל שאנחנו חושבים שהוא שייך לעבר, אלא כדי להניע אתכם (אולי) לחפש את הפריטים האלו ולהנות מזיו יצירתו.

אפשר להמשיך ולהגדיר אותו כאבי הקומיקס הישראלי המודרני. אחרי ניסיונות רבים לבסס פה קומיקסים שהיו ברובם תרגומים, העתקות ויבואים של פורמאטים ותכנים מחו"ל, הקומיקסאים של דודו גבע היו יותר מכולם ישראלים עד העצם, צמחו כאן ולא בשום מקום אחר ואף עסקו בזיון כבשים - עוד כשעורכי עיתון זה חרבנו בחיתוליהם. (רבות תודות לקובי ניב, שותפו לעשייה רבת שנים.)

את הקריירה הארוכה התחיל במשלוח חומרים ל"הארץ שלנו" (בכיתה י'!!) שערכו פעם בשנה גיליון מיוחד כולו מחומרים של קוראים. העורכים כ"כ התלהבו שהציעו לו מייד סדרת קומיקס בהמשכים.

הוא נחשף אז ל-SUPER HEROES הקלאסיים, לחומר ישראלי ב"הארץ שלנו" ולחברות כמו פאם-פאם שתרגמו זורואים למיניהם. אח"כ הגיע MAD עם ההומור החדשני לזמנו.

בצבא פרסם קצת כתבות מאוירות ב"במחנה" ואף זכה להצלחה בינלאומית עם פוסטר "גולדה ליזה" (היתה ראש ממשלה, אתם יודעים)

אז גם החל לקרוא NATIONAL LAMPOON (עיתון הומור אמריקאי) וקומיקס אלטרנטיבי מקליפורניה - CRUMB וחבריו.

דודו גבע

ואני רוצה להגיד לכם שאנחנו רק מדרדרים במדרון. הנוער של היום בורים ועמי ארצות, אדישים למסורת וחסרי ידע בסיסי על עברם. הם גדלים חסרי ערכים, חסרי בושם. גדל פה הדור שלא ידע את יוסף !!!

באינטנסיביות באירוי למוספי מעריב השונים. כמי שתמיד אהב את שיטת הסימפולים האומנותיים ושילובם באיור חדש נהנה מהקלות שמאפשרת לו העבודה על המחשב. את זאת ניתן לראות בבירור בכפולת "הדרך אל האושר" שהוא מריץ במעריב עם אבנר אברהמי.

לאחרונה, אחרי פסק זמן ארוך, הוא החל לחזור לעבודת יד ופתאום התחלנו לראות ציורים בצבע מלא שהם למעשה חזרה לסגנון הציור הקדום שלו, רק שהפעם - בצבע.

רוב ספריו שיצאו בשנות השמונים ותחילת התשעים לא זכו להצלחה מסחרית רבה ורק עדת מאמינים קטנה ועיקשת סגדה לו, זאת למרות שהדמויות שיצר זכו להכרה והפכו עבור רבים לאייקוני תרבות.

גבע התיימש בעבר לחלוטין מהמצב ומהקהל בארץ. הוא מחזיק בדעות מאוד נחרצות על כל המתרחש בתחום התרבות והתקשורת בארצנו ומשתדל להתעלם מדעת הקהל ולעשות פשוט את מה שהוא אוהב.

הוא משתדל לתרום לקידום הקומיקס הישראלי ושמח על כל דבר חדש שיוצא.

למרות הפסימיות, שמח גבע, כלוחם מחתרת ותיק, לגלות ש"ידיעות אחרונות" - העיתון הנפוץ במדינה" החל לפרסם איורים של זאביק אנגלמאייר.

"אם אנגלמאייר מפרסם את האיורים המטורפים והביזארים שלו במוסף הכלכלי של ידיעות, אז באמת פתחנו למיינסטרים את הרגליים" (ד.גבע - מרץ 97).

ספרי קומיקס ארוכים של אהלן וסהלן "במערב הפרוע" ו- "בפרשת החומוס".

בעיתון "חדשות" הי"ד קם לו גיבור תרבות חדש - הברווז. דמות הלוזר הרקיעה לשיאים חדשים. הברווז קיפצץ לו וריקד לו בין עמודי העיתון במגוון צורות - קומיקסים, קריקטורות, איורים לכתבות וכו'.

בסוף שנות השמונים-תחילת התשעים עבר גבע למעריב והתפרע בגלגולו הקדום, המופרע יותר של המוסף "זמן ת"א". הוא היה משתלט על חלקים נכבדים מהעיתון עם מוספי הדינוזאורים, שאותם חקר בצורה מעמיקה ופרש בזעם כששפילברג גנב לו את הרעיון ועשה מיליונים מ"פארק היורה", מותיר אותו חסר פרוטה ושכוח אל.

לאחר מכן הוציא את ספר הברווז שהיה פרויקט גרנדיוזי וענק שלא זכה להצלחה (למרות שהכיל מידע יקר ערך על עולם הברווזים). תביעת ענק של פרקליטי דיסני בעניין ניצול לרעה כביכול של דונאלד-דאק הסתיימה במפתיע בפסיקה לטובת הרעים, למרות מאבק עיקש, העיבה גם היא על מצב העניינים.

במעריב בשנים האחרונות החל להתנסות בעבודה על מחשב. כמו רבים אחרים, פלאי הטכניקה שבו אותו והוא עבר להשתמש בהם

מייד לאחר שיחרורו (תחילת שנות השבעים) נכנס לעבודה באיור ואנימציה בטלוויזיה הישראלית הצעירה, ועשה סרטונים, פתיחים ואף קליפים !!

"זו ארץ זו" היה מדור סאטירי נוקב בעיתון "העולם הזה" שכתבו קובי ניב, חנוך מרמרי, ב.מיכאל ואפרים סידון בין השנים 73-75. הם הכירו את גבע בטלוויזיה ולקחו אותו שיאייר את ספר האוסף שהוציאו.

בתחילה עבד עם חנוך מרמרי - איתו עשה בשלהי שנות ה-70 את "האביר זיק ספר מדליק", אז נולדה דמותו האלמותית של יוסף, פקיד מחלקת המים של עיריית ת"א.

אח"כ החל לעבוד עם קובי ניב, וביחד הריצו את סדרת יוסף ואחיו ב"העיר" ואת אהלן וסהלן ב"כל העיר" הירושלמי.

הסדרות החדשות היו מופת של הומור מטורף, עלילות פתלתלות, אלפי התייחסויות, ציטוטים וירידות תרבותיות עדינות ומתוחכמות להפליא, והכל בפרודיה מטורפת על המציאות הישראלית הדביקה. בעקבות הסדרות יצאו ספרי האוסף "מגוחך", "בנו של מגוחך" ו- "מגוחך בעורף האויב" (הוצאת אדם 1980-83).

באותה תקופה יצאו הביטאוני הפוסט מודרניים של ארט שפיגלמן וחבר מרעיו האמריקאים המגניבים, RAW ו- ARCADE שהביאו משב רוח רענן של אוונגרד קומקסאי.

ואז באה טרילוגיית הספרים שגבע עשה סולו - "דרדר במדבר" (84), "דרדס במכנס" (85) ואח"כ גם "ומן הפקיד" (87) (כולם בהוצאת הקיבוץ המאוחד) שנפלו כרעם ביום בהיר על הקהל הישראלי התמים.

לצד יציאות שכבר נראו בספרי מגוחך הפתיע גבע בקומיקסים ארוכים, ניסיוניים מאוד ולעיתים קשים לעיכול. סאגות ביוגראפיות רחבות יריעה, קומיקסים שלמים ביפנית וקומיקסים קוביסטים ללא מילים על החיים בת"א.

עוד בשנות ה-80 הוא התנסה בספרי ילדים: "עשרת הינשופים", "הפיל מניו-יורק", ו- "ברטה השמנה" עם קובי ניב שגם אליו פלש יוסף ושני

לורד האלניקו של ביבאר זה שם

מן הסתם ראיתי שדברים לא קורים... הם היו סופגים קללות כשהיו עושים להם טובה ומעלים אותם להופיע במקום להקת שירי רוגבי שלא הגיעה ובכמה הופעות עלה ג'רביס לבמה עם גבס אחרי שעשה נסיון מלנכולי חולני להרשים בחורה בקפיצה מהחלון.

השינוי קרה ב-91 כשהסינגל *my legendary girlfriend* יצא והפך למעשה למיני להיט, לראשונה אחרי 13 שנים. אך *fire* מאנו להוציא את *Seperations* למרות שהוא כבר היה מוקלט וכלל את הלהיט. ואז הם סוף-סוף החליטו לעזוב את *fire*. מנקודה זו הדרך הייתה רק קדימה, הליין-אפ של הלהקה התייצב והסינגל *babies* הפך ללהיט מצעדים. *fire* הבני-זונות החליטו סוף סוף להוציא את *Seperations* ובמקביל יצא גם אוסף של ההקלטות החדשות-*Pulpintro* (בהוצאת *island*!) שסימן כיוון שונה לגמרי (ג'רביס החל להתנסות בדיסקו ושינה גם את מיקומו וחיוו ועבר ללמוד משחק בלונדון. נראה לי שזה מה שגרם לו גם לשנות את הפוזת המלנכולית ולהוביל את הלהקה להצלחה מסחררת בעזרת אופיו השרמנטי.

His'n'Hers יצא ב-94 כלל גם הוא את *babies* הפיצוצי. בשלב זה כבר כיכבו פאלפ בפסטיבלים ובאחת ההופעות אף נסדקה בלקוני תחת רגליהם המפזזות של מערציו פאלפ. הסינגל הבא *common people* הפך מיידית ללהיט מצעדים ענק. אך ההצלחה לא סיחררה את ראשם, החומר החדש שלהם כולל מסרים חברתיים חריפים *miss-shapes!* לדוגמה נאסר להשמעה במרכזי עבודה באנגליה אחרי שנתקבלה תלונה שהוא מדכא מחפשי עבודה. ב-95 יצא *Different Class* ולא היה מגזין מוזיקה אחד באנגליה שכבד את עצמו ולא הציג את ג'רביס עושה פרצוף על עטיפתו.

שלא תבינו לא נכון החומר הישן הוא ממש טוב והוא כולל שירים מדהימים. כיום זה עובד על המסות כי ג'רביס עוטף את המסרים החריפים והטקסטים השנונים שלו בחבילה פופית קליטה. קוקר כותב סיפורים על ואנדליזם, בדידות, אונס, דחיה, תאוה מטורפת, ניצול, שתיה יחסי אהבה חד-צדדית, כל שיר הוא סיפור מסוגן עם פואנטה מתוחכמת. תמיד מגדירים את קוקר כאנגלי גאה אך עם זאת הצרפתיים אוהבים את פאלפ. בתגובה אומר קוקר "...כשאנחנו בצרפת אני צרפתי גאה, כשנגיע לגרמניה אהיה גרמני גאה... אני זיקית חברתית..." הוא מסוג האנשים הלא מתפשרים האלה בשנה שעברה הוא מחה על הסגידה האלוהית המגעילה למייקל ג'קסון ע"י התפרצות לבמה. אחד מאנשי הבטחון של ג'קסון (מוסווה כעני ומסכן על הבמה) ניסה להרחיק את קוקר והסיפור הסתיים בתלונה נגדו במשטרה בנוגע לתקיפת ילדים. כשהתבהרה התמונה הציעו העיתונים להעניק לג'רביס אבירות, התנצלותו של ג'קסון עדיין לא הגיעה.

"...כולם כל כך מחפשים את הקטע ה"מרדני" הזה, אז כולם "מורדים". כולם מעבירים ג'וינט במעגל ואז מגיעים אלי ואני אומר "לא". אז הם אומרים "היי, אתה בלהקה אתה אמור לעשן!" מי כאן המורד? במה בדיוק מורדים? אתם מבינים אנחנו כבר לא רוק אנחנו פופ. אז אנחנו בסדר."

פאלפ יוציאו את אלבומם הבא באביב הקרוב... מותר לטפח ציפיות!

אבל הסיבות לקיסמו המיוחד של וויליס אינה כלל באיך שהוא נשמע. יש בו משהו תמים בווייליס- האמונה בצידקת הדרך, המעוף, הכנות המפגרת הזו. יתכן וויליס הוא אחרון המוזיקאים שיוצרים מוזיקה באמת מהלב ללא שיקולים קפיטליסטים, תדמיתיים או אופנתיים כלשהם (האחרון לפחות שורידיו נקיים מזבל). סיבות לקנות את האלבומים שלו, אין במיוחד, אלה אם כן אתם בקטע של תרגילים בפסיכו-אנליזה. אני לא, אבל אני לפחות יכול לאמר שכתבתי עליו אז לא סתם זרקתי כסף, זאת בערך הסיבה שקראתם את הקטע הזה. נו... לי זה עלה יותר.

ג'רביס קוקר לאצילות *pulp

עד שראיתי אותם בפסטיבל רדינג ב-94 הייתי במין קטע כזה של אנטי כל מה שקשור בבריט-פופ ואואזיס. ואז כאמור ראיתי אותם. ג'רביס קוקר הוא אחד הפרפורמרים האנרגטיים והכריזמטיים ביותר במוזיקה כיום. אך לא תמיד כזה היה המצב...

פאלפ הם למעשה בהגדרה שיטחית להקה בריטית פופולרית שמתקיימת מאז 92 ומורכבת מחמישה אנשים שבראשם ג'רביס קוקר. כיוון שלא בהגדרות שיטחיות עיסקנו, נגלה לכם כי פאלפ התגבשה ב-1978 בשפילד שבאנגליה ומנתה ארבעה חברים שפרשו מבצפר והקימו להקה. הם הוציאו חמישה אלבומי אולפן (שרק שניים מהם באמת מוכרים), כ-20 סינגלים ועוד אוספים רבים ב-19 שנות קיומה. "ב-85 הקלטנו את *Freaks* בעלות הפקה של כ-600 ליש"ט, בעד ציור העטיפה ל-*His'n'Hers* ב-94 שילמנו לאמן 4,000 ליש"ט". אומר קוקר. "...בימים האפלים האלה של ההיסטוריה היינו חתומים בלייבל שנקרא *fire* והכל היה דיכאון, מוות, גהינום וכלבים..." ולא היה קל להצליח עם חומר כזה קשה לעיקול. "עזבתי את בצפר כשהייתי בן 17 כי תפסתי מעצמי ילד פלא", אומר קוקר, "ב-87 כבר התחלתי להתרחק מאד משנות העשרה שלי והייתי מדוכא לגמרי,

היי, זה החבר שלכם ביבאר כאן. לעיתים אני שואל את עצמי מה בעצם אני מחפש במוזיקה, מה בדיוק מושך אותי? ואז עולות מילים כמו מלודיה, שעשוע, סטייל, כנות, הזדהות, ריגוש, כשרון... אבל בסופו של דבר אם מרכזים את הכל יחד זה - עניין. אני מחפש מוזיקה שתעניין אותי, ולא ממש איכפת לי אם היא גם מעניינת את כל העולם ומככבת בכל מצעדי הפזמונים, או שמדובר בקבוצת חולה, עלוב וחסר כישרון (על פי המידות הקונוונציונליות להגדרת כישרון) שעושה משהו מעניין שלא ראיתי בשום מקום אחר. והיום במדור ראיון, כתבות, כוכביות, וזהו.

קיבוץ נדבות מוזיקלי

*Wesley Willis- Greatest hits

וויליס וויליס הוא אדם שחור הנישא לגובה של 1.95 מטר שוקל כ-150 קילו ומשוטט כקבוצן ברחובות שיקגו. אה, שכחתי הוא גם שומע קולות בתוך ראשו אשר מתגרים בו וקוראים לו בשמות מאז לפני שמונה שנים. הוא מוגדר כסכיזופרן כרוני. בזמן שכל קבוצן חולה נפש אחר היה מושיט ידו לנדבה או מעביר את זמנו במשחקי "הפלות" עם הרכבת התחתית, וויליס ידידינו עושה מוזיקה, או יותר נכון - מוציא אלבומים. כשתשאל אותו לפרש העניין תשמע ממנו משהו כמו: "אני מוזיקאי. אני מתכוון לעשות מוזיקה ואני מתכוון לעשות כסף. ואני מתכוון להימנע מלהיכנס לצרות..."

הוא כותב ומלחין כבר חמש שנים והוא מציג את דעתו באומץ ובכנות (*rock'n'roll*) (*meDonalds*). המבורגרי מקדונלדס הם הגרועים ביותר/ הם גרועים יותר מבורגר קינג/ הם מגישים רבעי פאונד/ הם ישימו עליך פאונדים!... הוא כותב חומר אישי, רגיש ואמיתי הכולל וידויים מרגשים וחשיפות אמיצות. בחלק מיצירותיו הוא משמש בשיריו כביקורת (לרוב חיובית ומעריצה) להופעות תוך סיקור הכוכב, הקהל והנאתו שלו (בון-ג'ובי, אלניס מוריסט, ארג'-אוברקיל ומיטב הרוק האמריקאי כבר זכו להערצתו הפטתית). ב-1995 הוציא וויליס אלבום אוסף ובו התוודה כי לוקח לו לכל היותר 5 שעות להקליט אלבום, הוא הוציא עד האוסף 20 אלבומים ובהם כ-400 שירים. ברוב השירים הוא שר ומלווה את עצמו במנגינות מתוכננות מהאורגנית שלו, התוצאה היא מעין ראפ מוזר ומעצבן מהסיבה שהוא לא שר אלה מספר סיפור מגוחך תוך עיוות קולו מדי פעם בשביל הגיוון. בחלק משיריו ובהופעות החיות הוא מלווה ע"י להקתו "The Wesley Willis Fiasco" ואז נוספים לראפ גם גיטרות תופים ובאס. זה עדיין נשמע זוועה.

כוכביות עם סוגריים

(*) depech mode מוציאים סינגל שני לקראת אלבום חדש. שמו בישראל "it's no good", ויחד עם "barrel of a gun" ועוד שירים, הם יופיעו באלבום "ultra" ב-15 באפריל. יש לי הרגשה טובה לגבי זה. **(*)** באלבום הבא של **prodigy** (שלפי השמועות האחרונות יצא במאי) תהיה גרסת כיסוי ל-"fuel my flame" של L7. זה צריך להיות מעניין. **(*)** סקוט ווילנד מה**stone temple pilots** טוען כי... "כרגע אין שום סם בגופי, אבל יש המון שירים וזה הכיוון!" ואני אומר יופי טופי נראה כמה זמן זה יחזיק הפעם... **(*)** אלבום חדש ל-n.i.n. יתכן שישתף בו פעולה עם הראפרים **dr.dre** ו-**ice cube**. **(*)** **rollins** חוזרים עם אלבום חדש "come in and burn" שוב תיווכחו איך הנרי רולינס מסוגל להיות אגרסיבי בצורה מפחידה ועם זאת עדיין אינטיליגנטי. מומלץ באופן כללי. **(*)** פרי פארל, סולנה האגדי של **jane's addiction**, סולנה הנוכחי של **porno for pyros** וללא ספק אחד מאבות המזון, חוזר להנהיג את המצאתו-הפסטיבל האלטרנטיבי הנווד **lolapalooza** שיערך בשנה שעברה במחאה על התמסחרות של הפסטיבל. אם יצא לכם הקיץ להיות בארה"ב אז אתם חייבים! **(*)** **carter usm** אותם צמד שהפך לשלישייה והיום הוא שלישייה מוציא אלבום חדש (!) ב-24 במרץ, "a world without dave" שמו והוא כבר מלווה בסינגל בעל שם דומה ובעוד שניים נוספים... **(*)** יש אלבום שנקרא **the moog cookbook** והוא למעשה אלבום גרסאות סינטיסייזר ללהיטי רוק אמריקאי. המון זמן רציתי לכתוב על זה, אבל זה כל מה שיש לכתוב. ושזה מצחיק לאללה. **(*)** כמו שאתם בטח יודעים **deus** בסוף לא הגיעו לארץ וזאת בדיוק הסיבה למה אניאפילו לא מזכיר את שמם כאן במדור הפעם. שיתבישו ככה לעשות... **(*)** ביי.

מי אתה, רוגל אלפר?

*פסיכופט צעיר

הגעתי לביתו של רוגל אלפר-האיש שעומד מאחורי האלבום "פסיכופט צעיר". "מי אתה רוגל אלפר" שאלתי אותו מיד כשפתח את הדלת (הטחת השאלה הקשה במרואין כבר בפתיחת הראיון הוא טריק ישן שלמדתי בכלא). הוא חייך בהבנה חביב אותי, ליטף את מפשעתי ואמר "היה בסדר, בוא תשתה קפה". הבחנתי מייד שהוא מתרכז ופצחתי בראיון. **ב.ז.ש.** פסיכופט צעיר- שם קצת יומרני, לא? האמת היא שציפיתי לשמוע גיטרות מנסרות וסולן משתולל. במקום זה יש גיטרות אקוסטיות רכות וחומרים שהייתי מגדיר אף רגילים. למה פסיכופט?

ר.א. הכוונה היא לא לפסיכופט הפרוע, יותר פסיכופט מכונס שמתפרץ בהפתעה. אני אוהב את את הניגוד בין עטיפה (של שיר) שהיא לא פסיכופטית לבין תוכן שהוא כן. יש מין אורה נפשית לחוצה, טעונה בדיסק. מעין ציפיה תמידית להתפרצות הבאה. זה פסיכופט שחי במין עולם מנותק, קצת אוטיסטי. אבל לא תזהה אותו כפסיכופט מהרגע הראשון, הוא עובד במשכיר-שוחה עם הזרם.

ב.ז.ש. אתה די אוהב להתרפק על זכרונות בית-ספר, כמו ב"אייטיז" לדוגמא.

ר.א. כן, העמדה של הדובר בדיסק היא לא מוגדרת לגמרי ויש צד רומנטי.

ב.ז.ש. היית גר ברמת השרון. עבדת עם רם אוריון ב"הדה בושס"- הוצאתם קסטה יחד. העבר המוזיקלי שלך, ספר...

ר.א. את רם הכרתי כשהייתי בני 12. היינו מקליטים בטייפ רגיל- היינו מוציאים שיר, מקליטים אותו ושוכחים אותו. זה הגיע לשיא כשהייתי בצבא, נפגשים בסופי שבוע מנגנים ומקליטים. רם היה מקליט אוספים שלנו, הדברים הגיעו ל"נושאי המגבעת", הם אהבו את זה, אז עשינו את ההופעה היחידה שלנו כשחיממנו אותם ב"פרגוד" בירושלים.

ב.ז.ש. זה היה לפני שרם הצטרף אליהם ואיפה היית אתה באמת בזמן שרם ו"נושאי המגבעת" כיכבו?

ר.א. הם הציעו לי להצטרף כקלידן ואני לא

היה לי קל אז לתחום את עצמי למוזיקה; אז למדתי פילוסופיה ושיקעתי עצמי בזה במשך שנים, בקושי ניגנתי. באיזשהו שלב אני ורם התחלנו להקליט תחת השם "ניקי זולו" בערך ב-92. בעיקרון שהכרנו- היינו מוציאים שירים רם היה מוציא עיבוד, מתכנת את המכונת- תופים ומקליטים. כבר היו לי ספקות לגבי קריירה אקדמאית והעבודה הזו באולפן זה הכניס בי משהו מאוד חזק. התחלתי לעבוד על עצמי, קניתי סמפלר...

ב.ז.ש. אז אפשר להגיד ש"פסיכופט" הוצת למעשה אז ב-92?

ר.א. לא, אז זה עוד לא היה רציני. אז יצא "הפה והטלפיים בחלל" שאחת הרצועות בו- "שיר סיום" היתה שיר שלנו מ"הדה- בושס". זה יצא כסינגל ואז למעשה הבנתי שהיה בזה באמת משהו טוב. זה היה בערך ב-95 ואז התחלתי לכתוב את "פסיכופט". אגב, גם בהקלטות של "פסיכופט" הקלטנו שירים בשיטה הספונטנית של "הדה- בושס"- "מאנצ'יז" לדוגמא, יצא בזמן שאסף ורם התעסקו בכבלים ולי היתה חשמלית ביד, ככה הוא יצא. את "ערוץ הילדים" אסף הקליט בטייפ מנהלים כשהייתי אצלו כדי לעבוד על שיר אחר, מסתבר שהוא היה שומע אותו כל הזמן בבית ובסוף הוא מצא את דרכו לאלבום.

ב.ז.ש. האלבום שלך יוצא במקביל לצאת האוסף של נושאי המגבעת, כשמסתכלים בעטיפת הדיסק ישר מצלצלים שמות המוכרים לכל שוחרי "נושאי המגבעת"- רם אוריון, דני (אח של אוהד) פישוף.

ר.א. זמני ההוצאה של האלבומים מיקריים לגמרי. בקשר לקשר, מבחינה ברנז'אית יש קשר, כולנו חברים, הם כותבים אצלי בעיתון... מוזיקלית נטו אין לי הרבה קשר עם "נושאי המגבעת", אולי קצת השפעות פה ושם. אבל מבחינה אידיאולוגית מוזיקלית יש, הם גם התעסקו בחומר חדש וכיוונים לא מוכרים. אנחנו נמצאים באותו צד של המתרס. מתרס שאין בו עוד אנשים, אולי d.x.m.

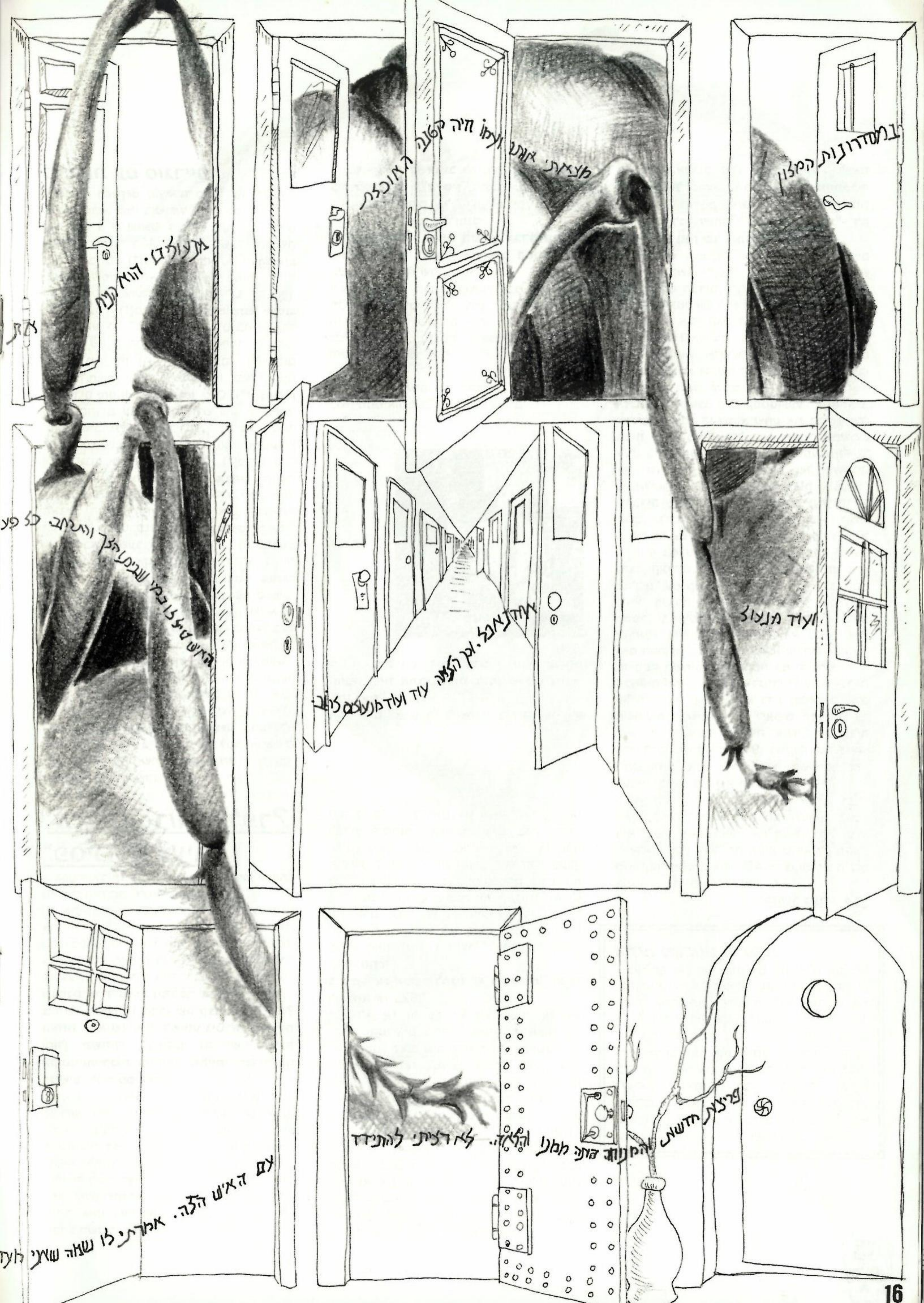
אני חושב שהמצב היום קטסטרופלי. אתה יודע, שדר רדיו אמר לי שהוא שמע את הדיסק שלי בבית ומאד נהנה אבל הוא יתקשה להשמיע אותו ברדיו מסחרי. לא יכולתי להמנע מלקשר את זה לכל מיני אלמנטים של משטרים טוטאליטריים, שאנשים נהנים בבית, בסתר, מדברים שבשדה הציבורי הם חייבים להתרחק מהם, ליישר קו. הנושא בו עוסק השיר "פסיכופט צעיר" (רוצח תינוקות) יכול להיחשב לגיטימי בסרט, בספר, בעבודת אמנות, מיצג, מיצב, קומיקס... אבל בפופ, לא. ושיר כמו "ערוץ הילדים" עם מילים כמו זין וכוס, זה היה הולך נהדר בשירה, גם בפורומים הכי שמרניים, בספר, בחמישיה הקאמרית, אבל לא בפופ ישראלי. מדיניות ההחתמות היא כזאת שאין שום השקעה במשהו חדש ולא מוכר ולא בטוח. מדיניות השמעה של תחנות כמו גלגל"צ, שלא מכניסים משהו שהוא לא לגמרי רגוע גם אם זה עוד לא סוף שבוע, וכמו רדיו תל-אביב שרק משמיעים בול-שיט סכריני ליאפים. המצב כל כך קשה שהשוק נכנס לאפטיה. אנשים לא רעבים כבר לדברים חדשים. ב-91, בתקופה של נושאי המגבעת, אנשים היו יותר חשופים, יותר רעבים והיה... **ב.ז.ש.** היה רוקסן..

ר.א. היה רוקסן. לדוגמא רם אוריון, חברי היקר, הקים להקה והזמין אותי להופעה ב"מיץ פטל". שם פשוט ראיתי את הסיפור של הרוק בישראל. "מיץ פטל" זה מקום שהוא לא מקום, הוא קטן, מספיק אולי 40 איש. ומופיעים שם אמנים מכובדים כמו דן תורן ומאור כהן.

המשך בעמוד 18 !

אתה נקראת לדגל/ת

כשכסף ואטימות ממלאים את עולם הערכים ואנו פונים ימינה ושמאלה בחוסר אונים נותר רק מפלט אחד. חנות דיסקים. לכל אחד יש את החנויות בהן הוא אוהב לקנות, אבל לא תמיד יש להם, לא תמיד במחיר טוב ולפעמים סתם רוצים מקום אחר. **עור התוף** יוצא במבצע חסר תקדים לחשוף את חנויות הדיסקים המשובחות לקוראים הנאמנים. כבר מבחורת הבאה תפורסם רשימת חנויות פופולריות, מעלותיהן וכתובתיהן. גלה לנו את מקום המפלט שלך ולא ישא עוד גוי אל גוי חרב ושיני בנים תכהנה!

בחדרונות המלון

מציאת אונט ועמו חיה קטנה
מציאת האוכל

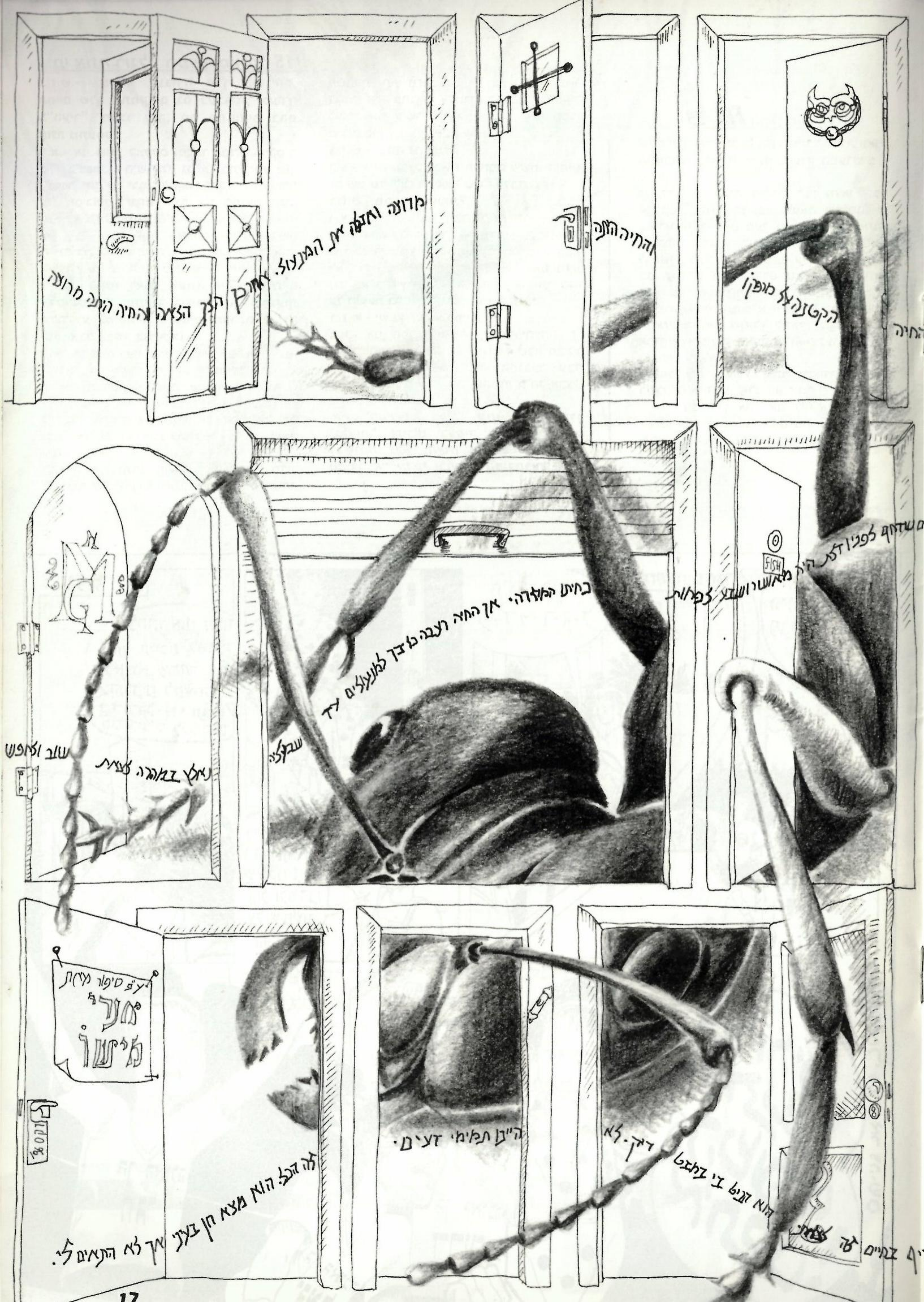
מציאתם. הוא נכח

ועוד מנצח

מחדל. אצל האנשים עוד ועוד מנצחים

פריצת חדשה להקנות חתך חלקי
האנשים

עם האיש הזה. אמרת לו שזה שאני לעד

מדוע ואולי את המנוח. ואולי הן הוציאו החיה הזאת מרועה

והחיה הזאת

הקטנה על מופקו

החיה

שדוק לפניו דלר היה מאשרו ששצ צפחות

בזית המלכה. אן החיה ועבי לידן למעלה עד

אין זמורה צמח

שבילי

ע"פ סיפור (מ"ח)
מער
מ"ש

הי"ב תמידי דעים.

דדן לא

הוא דמי צי במבט קצת

ים צמים על

זה הכל הוא מצא חן בעיני אך לא התאים לי.

הבטח לעצמך כבר היום מקום בגיהינום

סוף האלף מתקרב - ההרשמה נסגרת !!

בימים קשים אלו כאשר האדם השפוי הולך ונעלם ומוחלף במנשקי מזוזות חסרי בינה עלינו לקום ולהכריז - לא אנחנו !!

אותנו לא יתפסו מעלעלים בספרי הקודש וקוראים קריאות השתאות והתפעלות מחוכמת היהדות.

אנחנו לא מוכנים שיחליטו עבורנו מה נאכל, מתי ניסע, מה נחשוב ואיך נחייה.

אז מה? - מה יקרה אם אכן יש שם בשמים אל אשר יעניש אותנו על כל פשעינו הנוראים כלפיו ??

ובכן - פשוט מאוד - אלוהים, אם אתה שם חבל לך על הזמן אנחנו נשארים באופוזיציה - לתמיד. אז אפשר לקצר את כל התהליך מבחינתנו ולשלוח אותנו כבר היום להשרף בגיהינום - הרי בסך הכל את מי נמצא שם אם לא את טובי חברינו !

כן, רק אצלנו תוכל למצוא את טובי הסופרים, מדענים מהשורה הראשונה פילוסופים, בחורות יפות (בעירום מלא!!!), טובי המוזיקאים מכל הזמנים וכמובן אצלנו החברה הכי מגניבים !!

הרשם עוד היום ורכש מקום מהודר בגיהינום - במחיר מבצע !! רק 3 ש"ח עבור תעודת כניסה לגיהינום וקללת ס.צימליך זצ"ל המבטיחות לך מקום של כבוד בגיהינום ומאפשרות לך חיים ארוכים שקטים ושלווים בידיעה שאתה כבר מסודר - מובטח לך מקום בעולם הבא!!!

אתה לא מקבל רק תעודה ! ע"מ להבטיח כי ישמר לך מקומך - ניגש אל הכותל פעם בחודש ונשלשל לתוכו מכתב אדיב אך תקיף לאלוהינו, ובו נפרט את ידידי המערכת אשר רכשו לעצמם תעודה ואת פרטיהם המלאים!

וזה עוד לא הכל ! תמורת 3 ש"ח בלבד אתה מקבל גם ביטוח מקיף עבור בני משפחתך אשר יצורפו אף הם לרשימה בני משפחה מקרבה ראשונה - ללא תוספת מחיר !!!

דונמא בלבד לא לשימוש

תעודת כניסה לגיהינום מס' 0666

תעודה זו מוענקת ל

ע"י סטיות של פינגווינים, עמותת ידידי סטיות של פינגווינים
והאירגון לשיחרור ספציפי.

נושא תעודה זו רכש את מקומו בגיהינום לנצח !

נושא תעודה זו מבוטח מפני מעשים טובים וואו חזרה בתשובה
עתידיית - דבר לא ישחררו מהתופת.

נושא תעודה זו זכאי לקבל בגיהינום תנאים מועדפים
בתוקף תקנון חברי המועדון השלם (החדש!)

מי יתן ונושא התעודה יזכה לחיים טובים, ארוכים ופרועים ולקללת הקדוש ס.צימליך הי"ד

דודו גבע

ההפחדה

חיימשה באלה

כל קשר בין הדמויות בסיפור זה לבין המציאות הוא מקרי בהחלט, ואם משהו חושב לעשות כסף על גבי באמצעות תביעה משפטית - הרי שמצפה לו מפח נפש בטוח (והכוונה אליך במיוחד, שמה ארצי!)

לעשות בהם ככל העולה ברוחכם. אתם יכולים, מציד, להשתמש ברעיון כרצונכם, ואף לחתום עליו בשמכם המלא ולגרוף בוחטות של דולרים בהוליווד הרחוקה.

ובכן, מדובר בשוליית מדען צעיר ודינמי, שעוזר לממציא גאוני בהגשמת רעיון מהפכני.

מכונת השינוע, עליה עומל הפרופסור קורץ, תוכל להפוך כל אדם (ובמחירים מאוחכים!) לבעל כסף מרהיב ורב יופי! כלומר, בלחיצת כפתור פשוטה, יהיה המשתמש מסוגל לטוס כנשר בשמים, ולהגיע לכל נקודה במרחב מבלי להשקיע בכרטיסי טיסה ובלי לבזבז זמן יקר בביקורת הגבושות! השוליה, טמבל מן

יש לי סיפור מעצבן שתקוע לי בראש כבר כמה שנים. רשמתי אותו בחטף, כשהייתי עדיין צעיר, והוא נודד אצלי ממגירה למגירה בלי שיט לי כח להוריד אותו על הנייר. הזמן אוזל, אני כבר בא בימים, והשאלות מנקרות במוחי: מה יוסיף עוד סיפור לעולם? ובכלל, האם נותרו קוראים לג'אנר החריג והקודר, לאחר מתקפת ערוץ היזדים? ובשביל מה להקדיש כמה ימי עבודה קשים, כשבאותו הזמן אפשר להתעסק במצב החומוס בעירנו, וגם לראות את הלייקרס מפסידים עוד משחק? בקיצור, עקב רפיון רוחני שקשור לבעיות גיל הבלות + מכת טחורים טורדנית, אני מביא בפניכם את עיקרי הדברים, ותוכלו

השורה (אך יפה תואר, בל נכחיש) נרגש בעליל מאודל המעמד. מחר יבואו גאוני מדע מכל רחבי העולם, כדי לחזות בניסוי הבכורה המדהים, שיסנה את חיי המין האנושי מקצה לקצה. בתום המבצע המורכב, בו הם מתקינים את צלחת הקרינה האלקטרומגנטית במקומה, יוצא הפרופסור הקשיש להטיט את מימיו בשרותים (בעיית כליות ישנה, לא זה המקום להרחיב). השוליה, אריה ברושי שמו, אגב, לא מתאפק, ולוחץ על לוחית ההפעלה.

גלים פלורצנטיים יורדים מן הצלחת ומסובבים אותו בתאוצה ספירלית. חנוק מאימה (תמיד היה רגיש לצבע הצהוב) הוא חש כיצד בוקעות מכתפיו כנפיים שקופות, גפיו הופכים קוצניים וש-עירים ומראשו צצים מחושים צמיגיים. הוא מתכווץ בקול שליקה (זה סאונד כמו של גומי שאיתו פותחים כיור סתום) -

והופך לזבוב!

מה זה? אתרוצצות המחשבות בפראות בבטנו (הידעתם כי הזבוב חושב בבטנו?) המכונה הזו דפוקה! לא ציפורים ולא בטיח! אכלתי אותה כמו שמוק, עלי לחזור מיד... אבל אז יוצא הפרופסור מבית השימוש, ובעודו רוכס את חנותו (כתם קטן רטוב ומכוער מבצבץ באזור המפשעה) הוא מביט כה וכה ורואה

שעוזרו הצעיר נעלם. מן הסתם ירד למכולת של חיים, כדי לרכוש סנדוויץ' טונה טוניסאי, חושב הפרופסור קורץ בעודו פותח את החלון כדי לגרש את הזבוב הטורדני שמזמזם

בעקשנות ליד אוזנו. הוא משפשף את ידיו המלוכלכות באחורי מכנסיו, ומחייך בס'פוק - הן מחר עומד להיות יומו הגדול!

אריה שלנו מוצא את עצמו בחוץ, בגובה 12 קומות מעל האדמה (מגדלי בזל בת"א).

הזדמנות להפגין מיומנות בציור פרספקטיבה

י'סליחה, איך מגיעים מפה לפארק חיריה? שואל אותו צמד זבובי-זבל מזדמנים.

באופן אינסטינקטיבי פורש אריה את ידיו לצדדים, בתנועה של "לא יודע". לתדהמתו מתנפלים עליו שני הזבובים ודופקים אותו בתחת, ולא דווקא בעדינות. גיבורנו ההמום מגלה, מעט באיחור, כי אצל החרקים פרושה של תנועת יד"ים לצדדים ומנוד ראש - הוא הזמנה לזיון מאחור!

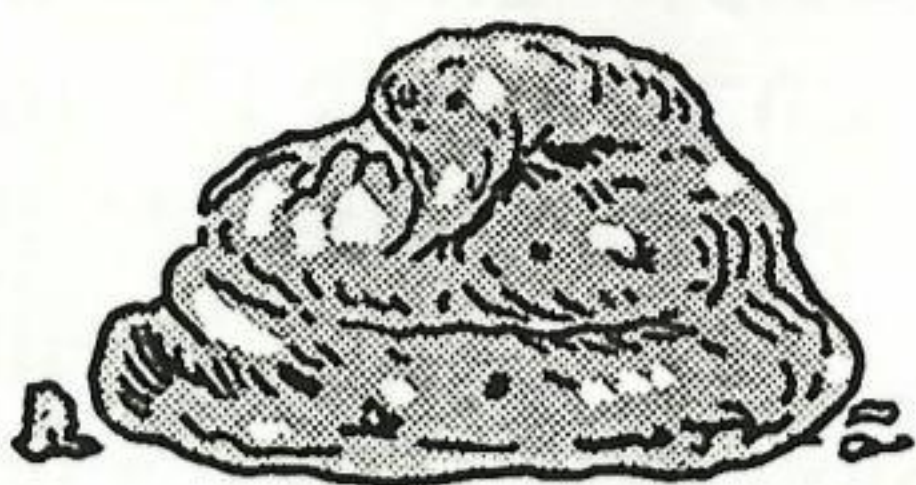
בקיצור, עליו להסתגל, ומהר, לשורה חדשה של קודים מוזרים. דרך עינו של אריה יגלה הקורא עולם חדש, מדהים אך נתעב,

עולם הזבוב. מכאן ועד לשיאו של חלק ב' (החתונה עם מלכת חיריה) יעבור גיבורנו סידרה של אירועים, שיבליטו את קשיו של זר בחברה שחוקיה אינם נהירים לו. בתחילה יחוש אל בית אימו, (שתנסה לדפוק לו ת'ראש עם כרית). אחר כך

לא יאומן!

אוצר המינים של זבוב בוגר מכיל 36 סימנים! נתון זה מדהים לאור העובדה שמוחו מכיל 2 תאים בלבד, באזור הטחול. הדבר דומה לתניוק בן יומו, שיודע לדבר שופף אנגלית, צרפתית ואספרנטו.

טעמי ארצנו

בנעני מעורב

עסיסי ועז טעמים, נפוך
בשפלת החוף ובקדיות. זנים
מסוימים עזזים להיות רעילים,
ויש להזהר מחתיכות ישנות
בעלות גוון ירקרק

מוחטית השווקים

ממשפחת החוטמיות, מקננת
על צידי מדרכות ובפתחי
ביוב באזורי הסחר העממי.
לאוהבי המטבח המפולפל.

טבורית החולות

פורחת בחודשים יולי-אוגוסט,
בעיקר לאורכם של מקווי-מים.
מנוחת צהרים אידיאלית
לשוחרי התערובת היחודית
של פרוגי גוף ברוטב מי מלח.

לאפה עירקית

מאפה אופייני לבני עדה זו,
המצטיינים בחום ובהכנסת
האורחים שלהם. אונם
הקשובה צוברת עם השנים את
הארומה והטעם שהוציאו
מוניטין למוזאון בשעווה שלנו.

זהו זבוב בלתי-
שגורתי, חושבת
אורלי בביטנה
(זוכרים?), שונה
מכל האהבים
שמקיפים אותי. כבר
באותו ערב מתקיימת
החתונה המפוארת*
בחבית על ראש
ההר בחיריה,
והשטינקה זורמת
כמים.

אריה המאושר,
שהשתן עולה לו
לראש, נרדם בין
6 זרועותיה של

אשתו הטריה (חלום
סוריאליסטי? שקשוקה
של הפרופסור קורא, אמו,
פרפר הלילה התמהוני
ואורלי בחזיה שחורה?
אפשר גם לא) ומתעורר
בבוקר בבעתה -

הריהו אב ל- 652
אלף צאצאים דביקים!
ככה זה אצל זבובים,
ואנו כלל לא ידענו!
במיוחד לא אריה.

את השעות הקרובות
הוא עובר בהחלפת
טיטולים, הרתחת בקבוקי
מטרנה והוצאת גרעין-
סים מהרכים הנולדים.
בצהרים באה לו הקריזה,

* כדי להרשים את האינטלקטואלים
שבין הקוראים, כדאי להגביל את
זמן הסיפור ל-24 שעות, ואף
לרמוז על כך בעדינות (המבין
את הקשר לחוקי הטרגדיה היוונית
יחייך באנינות אל מקטרתו)

קרב עם עדת חיפושיות על נתח
שעווה מאוזנו של הומלס באלנבי
(מלחמת הקיום), מפגש עם פרפר
זילה תמהוני שעזב צפרדע של

העיריה בשל אהבה נכזבת
(הפיזסופיה של פרוקי הרגליים),
ההבדלים בין חרא של כלבים
שונים (פודל זה השמפניה של
הטבע) והמשיכה המוזרה אל
בתי שחי של משתזפות בחוף
שרתון (יתרונות גיל העמידה).
אם אתם מתעקשים ללכת על
הרומן הפיקרסקי הרבו בפרטים
וציירו בסגנון קולנועי. אם ברצונכם
ליצור נובלה מינורית חשוכה
(סטייל הסרט הבולגרי) נקטו בקו
המינימליסטי וצבעו באקוורל.
תוכלו גם לחפף, כמוני, ורק
להוסיף את חתימתכם בסוף
הדף הזה.

טוב, בואו נגש ישר לעיקר -
המפגש עם אורלי. בערך
ב- $\frac{2}{3}$ הסיפור נתקל אריה
בזבובה יפהפיה, ששיער
בלונדיני קוצני עוטף אותה
מכל אבר. כשהוא מפרש

בטעות את
תנועת גפיה
(היא מתכוונת
ל"תסתלק
מכאן,
טמבל")
ומתנפל
עליה
בזיון
מאחור-
נוצר
ביניהם
הקליק.

וזאת לאחר שאחד הילדים שואל אותו (אצלהם זה קורה מהר) "אבא, יש אלוהים?", ובתגובה לתגובתו עולים עליו מאחור 652,000 זבובונים.

סחוט ומאוכזב נמלט אריה, בלי לעשות חשבון לאשתו הקרציה ולילדיה הנמרצים. זהו! קצה נפשו בעולם החרקים! הגיעו מים עד נפש! עם כל הכבוד להשם יתברך, ולכל ברואי שעשה בצלמו, מדובר פה בכל זאת בתחתית

החבית! יש גבול לכמה שאפשר לוותר כדי להשתלב, ועם הזבובים עדיין לא בשל לטיפוס רגיש, עדין ומלא כוונות טובות כגיבורנו. עזי להגיע אל ביתו של

הפרופסור עד השעה 6, הולמת המחשבה במוחו המיוסר. שם, במגדלי בזל, טמון הסיכוי היחידי שלי לחזור אל קרב בני האדם.

בדיוק ב-6, כשיפעיל הפרופסור את מכונת השינוע, לעיני צמרת המדע העולמית, אשתחל בזריזות אל בית-שחיו-ואחזור למימדי הטבעיים!

ואכן, ברבע ל חוצה אריה את נתיבי איזון, יוצא בארלזורוב, פונה ימינה באבן-גבירול ונכנס לפינקס (שיט! אין פה יו-טרן, הלכו

30 שניות יקרות!) בסוף הוא מוצא את יהושע בן נון, מתקדם בבזל ובדקה שש בדיוק הוא מצליח להסתנן דרך חור ברשת אל הכניסה בדיוק נפתחת דלת המעלית, והוא מתגנב פנימה בתוך אוזנו של אחד מחתני פרס נובל שהוזמנו, כמובן, לאירוע! אם לא הייתי ממהר הייתי נשאר פה לוויקאנד, חושב אריה תוך כרסום גריגר שעווה עסיסי. אגב, הספסיליטה של הפיסיקאים!). בול בשעה היעודה נכנסים אריה וחנתו החדש אל חדר הניסויים, בעוד הכרוז מבקש מן הנאכחים לא לצעם בשום אופן, שכן הזכויות נמכרו

תוך שהוא מוחץ את גיבורנו האומלל (טוב, לא ממש הצלחנו להקשר אליו). גלים פלורצנ-טים עוטפים את הפרופסור המופתע בתאוצה ספירלית, והוא הופך בקול שליקה (גומי שאיתו פותחים כיור סתום) לציפור מרבו, סוג עוף גמלוני שחי באזור קו המשווה וניזון מתולעי גוויות, והוא שיהיה גיבור סיפורנו הבא.* בזמן שאריה היה בחיריה הספיק הפרופסור להכניס מספר שכלולים, אך מסתבר שאין בזה די. יעבור עוד זמן רב עד שישכיל האדם להגביה טוס כנשר, ואולי טוב שכך. האורחים המבוהלים נמלטו בינתיים בבעתה. צחנה עזה של גופרית מילאה את הסלון. המרבו מפליץ במצבי חרדה כדי להביך את אויביו. הידעתם?

* אני במקומכם הייתי הולך על ארמדילו, אם לא בא לכם מרבו. חיה מסקרנת, מלהיבה!

לערוץ השני. המיה עוברת בקהל הנרגש כשנכנס הפרופסור קורץ לאולם. 30 מדענים נרגשים מריעים בהתלהבות, צלמי טלוויזיה ומקליטים, ואף כבוד השר

HERE JOHN STAXTON, C.N.N.

לתשתיות לאומיות, שמנסה להדחק בכח אל בין השורות הראשונות. מתוך מחבואו באוזן מארחו שומע אריה את מחיאות הכפים הסוערות בשעה שהפרופסור קורץ מסיר את הלוט מן ה"כנף 1". המכונה הבוהקת, על שלל כפתוריה, מכה את הקהל בסנאורין. "בעוד שניה תראו את הדבר, אלון פיללו ליאונרדו דה-וינצ'י, גליצ'או גליצ'י ואיקרוס", מכריז

קורץ בקול הבאס הדוטה שלו, "השמים, רבותי,

הם הגבול!"

עיני כל העולם נשואות אל החדר הקטן שבמרום מגדל בזל. זה הרגע שבו מתנער אריה שלנו (שמרות שהגיע לחלק הכי טעים באוזן, ליד עור התוף) ומזנק מרובצו.

לא! הוא זועק בעוז, לא!! אין זה הכפתור הנכון! אם תלחץ פה - הפוך תהפוך לזבוב!!

אבל קורץ, מדושן מגודל המעמד, לא שועה לזמזום הטורדני, מניף את אצבעו המאושמת ולוחץ על כפתור ההפעלה,

Michelle

עולם הירחונים

World of Magazines

שירות מנויים מיוחד למגזינים בכל הנושאים:

-מחשבים!
-אופנה!
-עיצוב!
-אינטרנט!
-ספורט!
-מוסיקה!
-ועוד ועוד!!

הנמל הישן ליד גני התערוכה הישנים
03-6044932

הסניד הראשי
מושב בני-ציון

מחלקה מיוחדת לקומיקס

מכירה • החלפות • ישנים • חדשים • מיוחדים

אפשרות לרכישת שקיות מיוחדות לקומיקס

!אחריק כאלה לא גלגלו בלוק לקוק!

לתאום נא להתקשר לגיא 09-7484338

חדש בירושלים:

Michelle

World of Magazines

עולם הירחונים

סניד ירושלים!

. המקור היחיד למגזינים בירושלים!

. המחירים הטובים ביותר!

. מחלקה מיוחדת לעיצוב גרפי!!

. מבחר עובדים חייכנים - תמיד עבדיך הנאמנים!

שירות מנויים מיוחד
צאיזור ירושלים - בקרוב
ע"י שליח מיוחד!!!

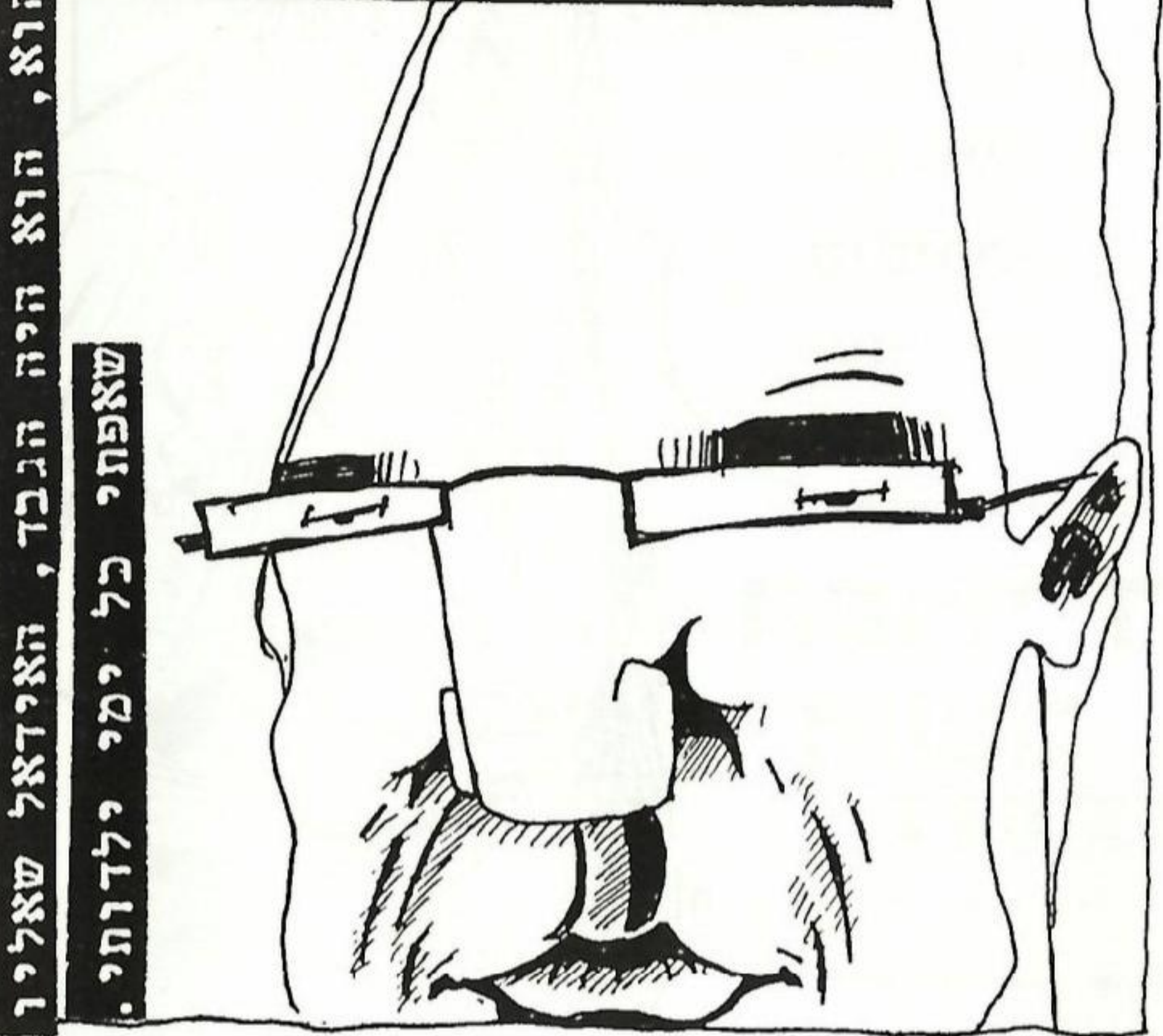
רח' החבצלת 5 (ליד כיכר ציון) - בואו בהמוניכם!!!

אני דאלי

הוא גם היה גבר כזה שנראה כזה נחמד,

הוא תמיד חיך אל אנשים

אפילו אם הוא לא הכיר אותם.

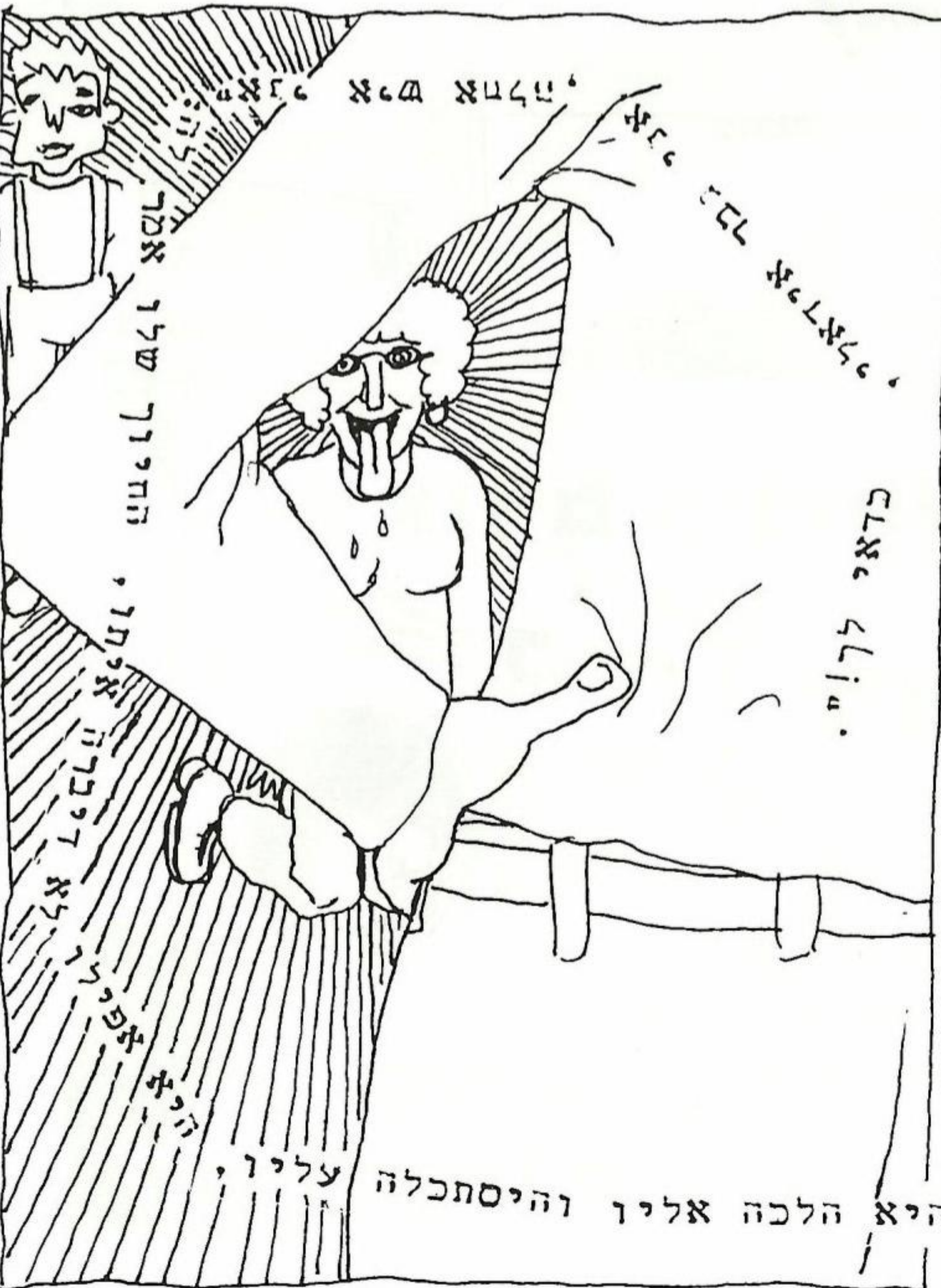

הוא, הוא היה הנבד, האידאל שאליו
שפתי כל ימי ילדותי.

תמיד שראיתי אותו, בדרך לבן
הייתי בטוח שהוא גבר חסון,
גבר

שאפשר לסמוך עליו.

עד שהיא הלכה אליו והיסתכלה
עליו,

ככה כל בוקר בדרך לבן הוא היה עומד שם
ומחיך אלינו.

בהתחלה

אמא שלי היתה בטוחה

שהוא סוטה או משהוא,

גאלידה פרידו בכפר סבא - היטלים הריאליז' של הגאלידה וואואיות "אפאמורס" היטציונות ביאמג באסומוסו כומוליז'!

משלוח ידני עד
מפתן ביתך!!!
[באיזור
השרון]

נדא!

עשה עוד היום מנוי על יסטיות במחיר המדהים של 32 ש"ח בלבד גליונות מופלאים!!!

הנאה מובטחת!!!

קו שוכנעתי! קחו ממני את העות' הדלותו תרשמו אותי שם ותתחילו לשלוח לי חוברות, פרונטו!

שמי: _____ גילי: _____

כתובתי: _____

טלפוני: _____ אימיילי: _____

אחותי: _____ גילה: _____ מידותיה: _____

הנה גם ה-32 ש"חים שלי ב:

[] מזומן, בשטרות לא עוקבים ולא מסומנים.

[] בצ'ק, לפקודת ס.ש.פ

[] בכרטיס אשראי: [] ויזה [] ישראלכארט

[] אחר: _____ תאריך תפוגה: _____

ת.ז. של בעל הכרטיס: _____

מס. הכרטיס: _____

מצידי יגדלו וישתרגו
תוך 14 יום!
אפשר בטלפון: 09-7487338

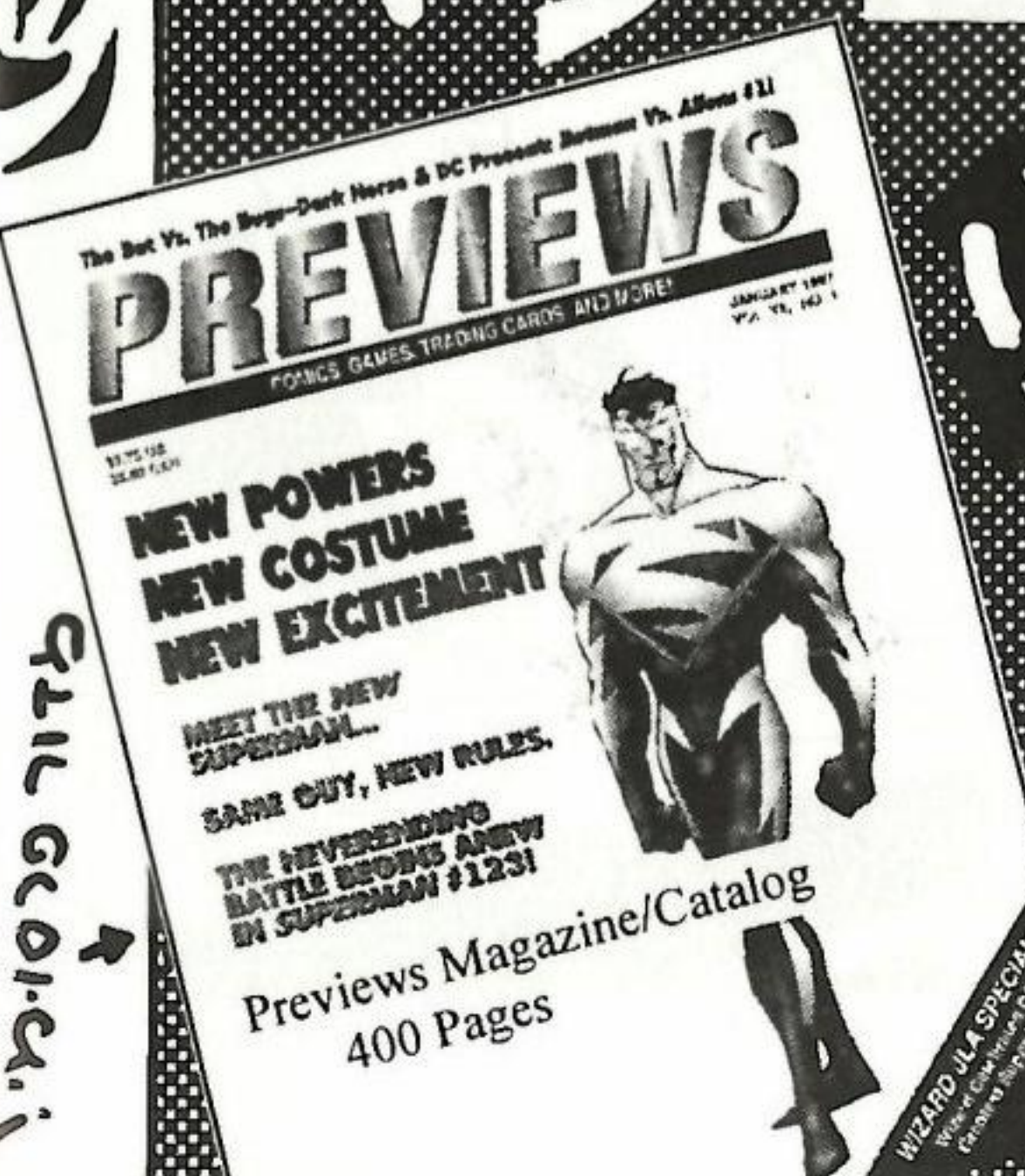
ודנה אומרת שיש לו איבר מין עצום!

אין דני עראה לאחרונה? אין שריון השתרגו, שערן התמלא והוא החל ללבוש בגדי-יוקרה!

הרצה להם כי אינך צועד בתלם! קפוצ תמיד היפשת על היום יעיל גם נגד התקרחות! 20% הנחה על מוצרי סטיות! פליירים, מדבקות ועידכונים שוטפים על מעללינו ופועלינו במשך השנה!

עשה מנוי עוד היום על

בוא תעשה מנוי בטלפון על PREVIEWS - קטלוג קומיקס ענק של איזה 400 עמודים, הכולל את רוב הקומיקס שיוצאים בארה"ב, מהחברות הגדולות להכי קטנים ואיזוטריים.

מחירים מדהימים, הנחות של 25% למתמידים והכי חשוב - שירות אמין ואנשים שאתה יכול לדבר איתם בעברית על למה באמת ופשוט לא הגיע בזמן!

02-6415627

פרוז ♥ אהבה מס' 1

כן, בטח,
אני
נענית/נתן!
ציור 2

בא 57
ציור 1

לעתים מזולנות כשאנחנו
נדליקים סיגריה בסיגריה,
בלייחד בפאבים ובדיסקוטקים, בשניה
שבה הסיגריה שלנו תופסת את זיק האש
להסיגריה של היריב, כבלים בעיניים נצוץ תקווה
כאילו הוצתה לרגע - גם האהבה.

אך אז אנחנו
מחזירים את הסיגריה
לבחורה שהשאלה לנו
אותה, הניצוץ דועך לו, ואנחנו שבים
לשיגרת החיים הלשכילה, ופה הפיתרון??

נישוק עכשיו

בנות שלפועליות כתוב לי - אל תתביישו: כל אנגלפלאיר רח' לילנבלום 18 תל אביב ואנא כתובו

אחיל

תוכנה ומולטימדיה!

לינק מחשבים ויצמן 42 כפר סבא (מרכז יתיר)
טל: 09 7422561 פקס 09 7427339